Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng nhà kho Quán Ven Đường

NĂM THỨ NHỨT 282 — GIÁ MỖI SỐ 0$05 — NGÀY THỨ SÁU 25 OCTOBRE 1929

Đều gì thuộc về sự sinh-hoạt của ta, phải do ta tự làm và tự hưởng lấy, không có thể cậy vào đâu được cả.

THẦN-CHUNG

XUẤT BẢN MỖI BUỔI SÁNG

Chủ-nhiệm: DIỆP-VĂN-KỲ

Tòa báo: Góc đường Filippini và Espagne — GIÂY THÉP NÓI: 324

DEPOT LEGAL • INDOCHINE • Nº 11966

Chủ-bút: NGUYỄN-VĂN-BÁ

NHỮNG ĐIỀU MÊ-TÍN CỦA NGƯỜI MÌNH

VỀ CÁI THUẬT COI ĐỊA-LÝ

Hôm trước Bổn-báo có bài luận về sự thờ tổ-tiên. Đại-ý nói sự thờ tổ-tiên vẫn là tốt, song người mình đả làm sai cái ý tốt ấy đi, bây giờ thờ tổ-tiên lại thành ra để mà cầu-phước. Như vậy thì sự thờ tổ-tiên lại hóa ra là sự mê-tín.

Sự mê tín coi như không ai gì mấy, mà kỳ-thiệt nó làm cho lu-lấp tư-tưởng ta đi, tiêu mòn chí khí ta đi, mà ta không biết, thậm chí có khi làm cho ta ngu đi nữa. Bởi vậy hôm nay chúng tôi xin tiếp theo mà giải bày mọi lẻ, ngỏ hầu phá hết các sự mê tín trong lòng người Annam ta.

Người ta ở đời phải có một cái quan niệm về nhân sanh cho đích xác. Ta phải nhìn biết rằng ta là « một con người » đứng giữa võ trụ, có thực thể chớ không phải là huyễn tượng. Ta có tâm tư, tri giác, lại có chưn tay để mà hành động. Vậy thì mọi đều gì thuộc về sự sanh hoạt của ta, phải do ta tự làm ra và tự hưởng lấy, không có thể cậy vào đâu được cả.

Huống chi, ta đã có tri-giác tâm-tư, thì phàm những sự gì mà ta có thể cảm biết được, hay là không cảm-biết được mà tưởng-gẫm suy-nghỉ được, cắt nghĩa nó ra được, thì ta mới nên tin; bằng không được, thì ta không tin.

Nếu biết nghỉ như vậy thì đã không có sự mê-tín, nhưng người mình mấy ai nghỉ vậy, vì lâu nay chừng như đã mất luôn cái quyền tự chủ về tư-tưởng. Ta hay tin bảy tin ba, nhiều đều không có nghĩa lý mà cũng cứ tin, là vì cớ ấy.

Sự mê-tín có hại nhứt ở nước ta là địa-lý. Cái thuật nầy cũng là do nước Tàu bày ra mà ta bắt chước theo. Không biết rỏ nó có từ đời nào, chỉ thấy sử chép, sau Khổng tử độ chừng vài trăm năm, vua Tần-thỉ-Hoàng nghe bọn phương sĩ nói ở phương Đông có khí thiên tử, vua bèn ngự đến đó, dùng phù pháp để mà trừ ém, hoặc giả thuật địa lý mới khởi ra từ đó chăng. Về sau Quách-Phác đời nhà Tấn làm ra sách « Tàng thơ », bày cách tìm long điểm huyệt, chôn người chết cho được phát phước, từ đó thuật ấy mới thạnh hành. Bọn phương sĩ tức là bọn theo đạo thần tiên, Quách-Phác cũng học Tiên, vậy thì có thể nói được rằng cái gốc thuật địa-lý là ra bởi đạo Lão-tử. Dẩu vậy, xét cả Đạo-đức kinh của Lão-tử thì không thấy có một lời nào nói về thuật ấy.

Nói đến tận gốc như vậy để cho biết rằng cái thuật địa-lý không phải do thánh-hiền bày ra, mà là của một bọn dối người phỉnh đời bày ra đó thôi. Người Annam mình lâu nay xưng mình theo đạo Thánh-hiền, theo Khổng-giáo, sao lại tin cái đồ tầm-bậy ấy?

Cả nước ta đều tin địa-lý mà thứ nhứt là người Bắc-kỳ. Bây giờ thử đến chơi một làng nào ngoài Bắc mà hỏi thăm về những nhà thế-gia nào trong làng ấy, thì họ nhơn dịp kể luôn cho mình nghe những là nhà ấy được ngôi mả nọ, nhà nọ được ngôi mả kia, vì có thể mới phát tài phát quan v.v. Ai đã đọc sách « Nam-hải dị-nhân liệt-truyện » của nhà in Lê văn Phúc Hanoi xuất bản, thì nhận thấy đều đó. Trong sách ấy kể hết ông nầy được ngôi mộ «thiên táng», đến ông kia nhờ thầy Tàu chỉ đất cho, như vậy chẳng phải một lần. Đã biết rằng những đều ấy là chép theo chuyện củ, không phải của người biên tập bịa đặt ra; song dầu là truyện củ đi nữa, cũng phải cho là láo không thể tin được. Thế mà Chánh-phủ lại nhận cho sách ấy được dự vào chương trình thi tú tài (Ouvrage inscrit au programme du Baccalauréat), thì lạ quá, họa người ta muốn giao cái giống mê tín vào trong óc thanh niên Việt-nam đặng làm cho ngu đi chăng!

Nhựt-bổn trước kia cũng học theo Tàu trong hơn một ngàn năm như ta, thế mà họ khôn quá, họ không chịu theo Tàu hai cái: là thuật địa-lý và phép khoa-cử. Còn ta thì theo mải hai cái ấy cho đến mất nước. Nhựt-bổn họ cũng chôn kẻ chết từng dãy trong nghĩa-địa như Tây vậy, mà họ lại không chôn nằm, họ uốn cái xác chết ngồi lên trong cái hòm vuông như cái rương chữ thọ của ta, rồi họ chôn cho đặng ít choán đất!

Địa-lý thật là một cái thuyết vô-nghĩa thứ nhứt. Có lấy lẽ gì mà giải ra được rằng một nhắm xương mục của tổ-tiên lại đủ quyền làm nên giàu sang cho con cháu? Đất chổ nào cũng là đất hết, lấy lẽ gì mà nói được rằng chổ nầy là kiết, chổ kia là hung? Nếu vậy thì bên Ấn-độ thiêu xác đi, bên Tây chôn sắp lớp trong nghĩa địa, thì còn xương đâu mà phát, lấy đất đâu mà phát? Sao người họ lắm thánh hiền nhiều anh-hùng hào kiệt và cũng phú-quí gấp một vạn ta?

Chúng tôi biện-bác mấy không hết lẽ, song xin ngưng lại mà chỉ-trần ba cái hại lớn của sự tin địa-lý như sau nầy. Hởi người trong nước, xin hãy lấy lòng yêu nước thương nòi mà chữa-bỏ sự mê-tín ấy.

1· *Tin địa-lý thì tiệt mất cái tinh-thần về khoa học.* — Như trên kia đã nói, phàm sự gì có cắt-nghĩa được, có thí-nghiệm được, hãy tin; ấy là cái tinh-thần của Khoa-học đó. Bây giờ chúng ta đương cần phải nuôi dưỡng cái tinh-thần ấy đặng có theo con đường khoa-học. Tin địa-lý là tin một sự không thể cắt nghĩa được, không thể thí nghiệm được, trái với khoa-học là dường nào!

2· *Tin địa lý thì lụt mất cái chí tấn-thủ.* — Hễ đã tin địa-lý thì có lòng trông-mong sự phú quí ở đó, có lẽ không hết sức mà làm mọi việc, rồi lần lần cái chí tấn-thủ của mình tiêu mòn đi. Người phấn đấu ở đời được là nhờ có cái chí ấy, hễ nó mất đi thì lần lần phải thối-hóa.

3 — *Tin địa lý thì thêm ra một cái tội ác lớn trong xã hội.* — Các nước không tin địa lý thì trong nước họ không có cái thói đào mả. Song nước ta thì có. Như chúa Tây sơn nổi lên thì đào mả chúa Nguyễn, vua Gia-long phục quốc thì đào mả Tây sơn, các việc ấy sử chép đành rành. Nếu không tin địa lý, không tin rằng mồ mả có thể phát phước được có thể sanh ra đế-vương được thì ai đào làm chi? Mà đào mả là một cái tội-ác rất nên gớm-ghiếc, nếu trừ bỏ đi được thì thiệt là làm cho lịch-sử nước nhà khỏi có mấy trương dơ-bẩn vậy!

Sự mê-tín về địa-lý có hại cho tiền-đồ nước ta như thế, ta nên bỏ đi là phải.

Bữa sau, chúng tôi sẽ nói về sự mê-tín khác.

THẦN-CHUNG

Chi cọng sản Saigon.

Hai ông Tôn-đức-Thắng và Trần-văn-Trương bị nhốt vào khám tối

Có tin rằng hai ông Tôn-đức-Thắng và Trần-v-Trương bị nhốt trong khám tối ba ngày rồi. Vì tội gì chưa rõ. Bổn báo xin nhắc rằng hai ông Tôn, Trần bị khép vào án mạng đường Barbier. Các báo langsa cho 2 ông và cô Nguyễn-trung-Nguyệt là ba người trọng yếu của chi cọng sản Saigon.

Trong khám lớn

Phạt tù

Về tội gì chưa rỏ mà hôm rồi M. Agostini xếp khám phạt mấy người tù, không cho bà con đem cơm vào, trừ ra mấy người tù nợ mà thôi. Nghe nói phạt trọn một tuần-lễ.

CÂU CHUYỆN HẰNG NGÀY

Cách phản-chứng

Các nhà học-giả theo phương-pháp khoa-học mà khảo-cứu mọi việc đời xưa thì hay dùng cách phản-chứng.

Phản-chứng nghĩa là cái chứng cớ nghịch lại. Ta hãy nói cách thuận chứng trước đã, rồi sẽ nói đến phản chứng.

Như trong Cựu-ước-thánh-thơ, về sách Exode, có chép rằng hồi ông Moise đem dân Juifs từ Ai-cập trở về trong đất Palestine, khi ngang qua biển đỏ, Ai-cập sai binh lính đuổi theo, bỗng-dưng nước biển rẽ ra, dân Juifs qua hết rồi, quân Ai-cập rược tới, thì nước biển hiệp lại, làm cho quân ấy chết chìm trong biển cả người lẫn ngựa, và kết thảy đồ binh-khí cũng võ-giáp ở đó. Bây giờ đây, người ta đã tìm ra ở dưới Biển-đỏ có những đồ binh khí bị vùi lâu đời, làm chứng cho sự sách chép đó là thiệt. Ấy tức là thuận chứng, nghĩa là làm chứng xuôi theo việc đã xảy ra.

Xưa kia có người bị cáo là lấy chị dâu. Người ấy đến quan, khai rằng tôi không có anh ruột thì có chị dâu đâu mà lấy? Ấy là phản chứng, phản-chứng, nghĩa là làm chứng nghịch với đều người ta cáo.

Khi nào, muốn làm chứng một việc gì mà tìm không ra được thuận chứng thì phải tìm đến phản chứng.

Hiện nay có nhiều người nói các ty các sở nhà nước có nhiều viên quan ăn lương mà không làm việc. Đều đó nếu muốn lấy thuận chứng thì lấy ở đâu? Mình há có quyền thanh-tra vào trong các ty các sở mà xét từng người?

Nhưng mới đây, nghe ở công sở kia, người ta đã đưa thơ báo trước cho 60 người Annam và 20 người Tây, là những người ăn lương công-nhựt, biết trước mà lo liệu kiếm việc làm đi kẻo trong một hạn ba tháng và một hạn sáu tháng sau đây thì sở Độc-lý sẽ thải họ ra, không dùng nữa.

Việc này sẽ làm phản chứng cho câu trên kia. Nếu thải đi một lần đến bấy nhiêu người, không thể người khác mà cũng không bỏ việc, thì trong lúc dùng đông người đó chắc là có bọn bè kẻ ăn lương mà ngồi không.

Mà việc thải bỏ nầy có thiệt, nghe nói là bởi lịnh của quan thống-đốc Krautheimer.

TÂN-VIỆT

Sau khi tòa Nội các Briand đổ

Các chánh đảng đối với ông Briand

Tòa Nội các Briand mới lập trong 3 tháng mà đổ, ai ai cũng lấy làm lạ. Tòa nội các mà đổ đây, vì các chánh đảng coi dường như không bằng lòng chánh-sách ngoại-giao của ông Briand mới thi hành vừa rồi tại La Haye.

Tình hình mờ tối lắm, còn phải đều đình khó khăn lâu dài mới lập tòa Nội-các mới được. Các báo ngoại-quốc như báo Times cho sự ông Briand từ chức không phải quang hệ cho nước Pháp mà thôi mà có quang hệ đến Âu-châu nữa.

Trước khi bỏ thăm tín nhiệm các chánh đảng đối với ông Briand thế nào?

Nhiều người nghị viên bên hữu đổ trách Chánh-phủ sao có rút binh sớm ở miền Rhénanie, trước khi thi hành chương trình Young.

Ông Tardieu

Đảng xã-hội thì công-nhận chánh-sách ngoại giao của ông Briand, muốn huởn việc cật vấn về sau, nhưng xin bàn cãi liền về các vấn đề cứu trợ xã-hội, về tiền chi phí về việc binh và về vấn đề lúa mì. Đảng xã hội cấp tiến thì đại khái xin bàn cải về việc quốc tế ngân hàng, vấn đề rút binh ở miền Rhénanie. La Sarre v. v. Ông Briand không chịu, vì thế mà hai đảng xã-hội, và xã hội cấp tiến bỏ thăm không tín-nhiệm: nội các phải đổ.

Trong số nghị viên bỏ thăm không tín nhiệm thì có 101 người thuộc về đảng xả hội. 107 người thuộc về đảng xả hội cấp tiến, 11 người cọng sản; 14 người cọng hòa xả hội, 7 người độc lập phía tả: 17 người cấp tiến phía tả; 15 người cọng hòa hiệp nhứt, và 3 người dân chủ xã hội. Có 31 người không chịu bỏ thăm.

Ông Briand tuy thối vị, nhưng phần nhiều các báo muốn cho ông giữ bộ ngoại-giao nữa.

Quan Giám quốc Doumergue đã lo hỏi ý kiến hai ông hội trưởng Thượng-nghị-viện, và Hạ-nghị-Viện.

Có người nói ông Tardieu sẽ lo lập tòa Nội-Các, có kẻ nói ông Paul Boncour lãnh tụ đảng xã hội muốn dự vào Chánh phủ mới, nhưng đợi người đến nài-nỉ mình, và nếu anh em ở phái tả thuận tình.

Thế thì việc lập tòa Nội Các mới còn lôi thôi lắm. Ta hãy chờ xem.

Hai vị phi-công Costes và Bellonte đã đến Hanoi

Sớm mai thứ tư, hai vị phi-công Costes và Bellonte đã từ Thượng-Hải mà bay sang Hanoi. Đến năm giờ chiều ngày đó thì hai vị phi-công hạ xuống Hà-Thành.

Đi đường được bình an vô sự. Hai vị phi công chưa định ngày về.

Phải vụ Việt-Nam Quốc-Dân Đảng chăng?

Ba chục người bị bắt thêm ở Nam-vian còn một người nữa họ cho là tay chủ chốt trốn biệt mất

Từ khi xử hội-kín Nguyễn-an-Ninh, Việt nam quốc dân đảng và Thanh niên cách mạng đảng rồi, đi tới đâu cũng nghe nói câu dân sự được bình yên làm ăn như thường, ai lại không tưởng cái thời kỳ khủng hoảng ở Nam kỳ cũng vậy, Trung kỳ cũng vậy, Bắc kỳ cũng vậy, đã theo ngọn gió tây mà bay mất rồi, ai ngờ bổng nhiên vài ba hôm nay lại còn nghe bắt về Việt nam quốc dân đảng nữa.

Ở Nam-kỳ mới xét nhà và bắt cô Phạm-thị-Ngà, ông Trần-v-Cồn, Trương-thế-Giám, Lê-phú-Thành, Nguyễn-văn-Đồng đây, thì ở Nam-vian hôm qua đả bắt ông Trần-v-Vi rồi, nay có tin ở Kompongcham cho hay rằng ông Desenlis, công sứ tỉnh ấy, đi với ông cò đã đến xét nhà hai ông *Trần-võ-Hậu và Bảy*. Tham tá sở Trường-tiền, và xét nhà thầy *Nguyễn-bá-Linh*, cựu thông-ngôn Tòa sứ, hiện đương lãnh chức giữ kho cho hảng Cao-su ở Chup.

Hai người đồng-bào ta đã bị bắt tống giam rồi, chỉ còn một người là họ cho là tay chủ chốt ở Nam-Vian hay trước được trốn mất rồi, lính Mật-thám chưa tìm ra được.

Tin giờ chót, chúng tôi hay ông lương y Đông-Pháp Ngọc cũng bị bắt nữa.

Ở Nam-Vian có bốt bắt có 30 người như vậy, phần nhiều là mấy tay giúp việc nhà nước, hiện nay đả giải về Saigon rồi.

LỜI BẠN GÁI

Thôi thì một thác cho xong...

Thôi thì một thác cho xong.
Sống mà chi nữa nổi lòng thêm đau!

Thế là chết! Mượn ba tấc vải rủ, sạch nợ trần, gieo mình xuống dòng sông nước biếc khuất chốn trần gian, uống liều thuốc độc lìa xa cảnh tục! Thế là chết! ô hô! cũng một kiếp hồng nhan, vì chưng bạc mệnh mà đành phá tan cảnh đời!

Ôi! cái chết! Người chết cách ấy, người chết cách kia, người chết cách nọ, bao nhiêu người chết, chết cho riêng an ắc lòng để mối sầu mối lo cho người phải sống!

Ôi! cái chết! chết vì thất vọng, chết vì thất tình, chết vì duyên nợ rối rắm, chết vì tơ tằm đòi đoạn! Ôi! cái chết vô vị! Mà vẫn cứ nghe cứ thấy người quyên sinh, kẻ tự vận? Nỗi lòng càng nghỉ lại càng đau!

Cũng là một cái chết, mà vì tự do chết như bà *Roland* kia thì oanh oanh liệt liệt thức tỉnh biết bao khối óc mơ màng; chết như bà *Phan thị-Thuấn* nọ thời hùng hùng tráng tráng lay động biết bao mảnh hồn tả bại! Chớ còn chết như chị em đã chết hoặc đương muốn chết thì chết sao yếu ớt, chết sao mềm mại, cái chết kích thích gì đâu chẳng thấy mà lại cái đã mối sầu mối thảm cho người đời đó thôi! cái chết như vậy, chẳng phải là vô vị đó chăng?

Ôi! gặp hồi cảnh non nước đương âm thầm rầu rĩ, sống [illegible] đương [illegible] rồi gặp những hồi như vậy mà chị em ta nở đành đoạn [illegible] kẻ ở miền tục kẻ về cỏi tiên đó sao?

TIỂU-MINH

Ngang quá ghe

Bắt người vô bằng cớ

Ngày 12 tháng 9 Annam ước chừng 8 giờ tối, một bọn dân lao-động, trong đó có tên Trình, Hanh, Thiện, Hỉ, Thế, Quá, An, Chi, Trâu, Được đi làm về, ghé lại tiệm khách Lạc-Mãng mà ăn bánh uống nước. Không biết vì cớ gì mà hương giáo Bân và hương quản Tố áp đến bắt mấy người ấy khai gian cho là đi tựu đảng ăn cướp, rồi đem về nhà vuôn mời ông chủ Linh ra tra xét và chửi mắng om sòm. Qua ngày 13 chừng 11 giờ trưa, thì hương giáo và hương quản mới dắt dân lại nhà công-sở ép buộc mỗi người chịu chút ít mới đành chịu thả ra. Có quả vậy chăng? Nghe đâu việc nầy dân đã đầu đơn kiện hai tên hương chức trên kia.

Hai cọp đánh nhau...

Binh Phùng, Tưởng đánh rất kịch liệt ở phía Nam sông Huỳnh-hà

Binh của Chánh-phủ cùng Quốc-dân-quân đương còn đánh nhau trên phía Nam sông Huỳnh-hà. Các tướng soái làm phản có gởi cho Tưởng một bức điện buộc Tưởng phải từ chức, và cho hay rằng một tháng nửa, thì sẽ đến Bắc-Bình lập một cái chế độ khác.

Cứ theo tin tức của người Nhựt thì Tưởng giới Thạch và Diêm tích sơn lại bất hòa với nhau vì Diêm tích sơn đả không tảo trừ Quốc dân quân, mà lại còn muốn ra mặt giải hòa coi chánh Phủ trung ương ngang hàng với các tướng soái làm phản.

PHAN-KHÔI — Về học-thuyết

CÁI ẢNH-HƯỞNG CỦA KHỔNG-GIÁO Ở NƯỚC TA

X. — *Về cái thuyết khinh-nông*

Nước ta là một nước thuở nay vẫn lấy nghề nông lập-quốc. Đâu đâu cũng nhờ nghề nông đặng mà sống, cho đến mọi sự cần-dùng đều lấy ra từ trong hột lúa, củ khoai, trái bắp. Lẽ đáng có một bọn người học thức chăm lo nghề ấy hầu cho mỗi ngày một phát đạt lên để chống với thủy hạn thiên tai mới phải. Thế mà xưa nay trong hạng người ấy, chẳng hề có ai chịu mó tay hay là để ý đến nghề nông. Cái sự sự cày sâu cuốc bẩm chỉ phó cho một lủ dân ngu vô học mà thôi. Như thế, chúng ta còn có hột gạo mà ăn là may phước đó. Chớ trông gì trong nước cho thạnh-vượng được!

Từ hồi có người Pháp đến đây, thì trường Canh-Nông cũng đã lập ra. Theo ở nước khác, thì học trò tốt nghiệp ở trường ấy ra, phải chuyên làm nghề Nông, phải lấy cái sở học của mình mà cải lương mọi sự của kẻ dốt đã làm. Song ở ta đây, không hề như vậy! Bao nhiêu người tốt nghiệp Canh-Nông cũng thấy ra làm quan làm quyền như các người kia. Coi như cụ Bùi-quang-Chiêu đó thì biết.

Tôi nói vậy thì người ta sẽ đổ cho: một là tại phải tùy theo Nhà-Nước dùng, hai là tại không có vốn lớn để cải ra mà tự làm lấy các công cuộc về nông phố. Song le, đó chẳng qua là lời kiếm cớ để chữa mình, chớ kỳ tình là khác kia.

Tôi nói: Đó là vì chịu ảnh-hưởng của Khổng-giáo. Trong Khổng-giáo đã có cái chủ-nghĩa làm quan như bài trước đã nói, cái chủ-nghĩa ấy thấm trong óc mọi người nên ai ai đi học cũng muốn làm quan. Song cái đường làm quan mỗi ngày một chật, thành thử người ta đâm ra đường khác, miễng là sau nầy cũng làm quan được thì thôi, chớ không phải bổn-ý muốn làm nghề nông mà đi học canh-nông. Huống chi trong Khổng-giáo lại có cái thuyết Khinh-nông nữa, cái thuyết ấy cũng đã choán một phần trong óc sĩ-phu nước ta, cho nên dầu có ai thạo nghề canh-nông mà cũng không thèm làm nghề ấy là phải lắm.

Không biết làm sao, về nghề nông, đức Khổng-tử nói nhiều lời khinh miệt nó lắm, tôi rất lấy làm bất bình. Ngài nói rằng: « Người quân-tử mưu đạo chẳng mưu ăn. Cày vậy mà đói ở trong đó; học vậy mà lộc ở trong đó. Người quân-tử lo đạo chẳng lo nghèo » (1) Có lần, Phàn Trì, (học trò ngài), xin học cấy lúa, ngài đáp rằng; Ta chẳng bằng kẻ làm vườn—. Phàn trì ra rồi, ngài nói rằng: Tên Phàn Tu (tên tộc của Phàn trì) thật là tiểu nhơn thay! Người trên ưa lễ, thì dân dưới chẳng ai dám chẳng kính; người trên ưa nghĩa, thì dân dưới chẳng ai dám chẳng phục, người trên ưa tín, thì dân dưới chẳng ai dám chẳng dùng tình thiệt. Hễ như vậy thì dân bốn phương cỏng con nó mà đến, lọ phải cấy lúa làm gì! » (2)

Tôi biết ngài nói đó là nói với một hạng người đi học mà có chí về sự tế-thế an-dân, đành phải bỏ việc nhỏ để lo việc lớn; chớ không phải ngài bảo ai nấy đều phải bỏ nghề làm ruộng mà đi học làm quan cả đâu. Nhưng mà những câu « cày vậy mà đói ở trong đó; học vậy mà lộc ở trong đó » thì nghe nó ra thế nào! Cày mà đói, thì ai còn cày làm chi? Học mà được lộc, thì cái học ấy chẳng là đáng khinh-bỉ lắm ư? Rất đỗi ngài mắng Phan-trì là đồ tiểu-nhân; rồi lại nói « lọ phải cấy lúa làm gì? » thì thật là quá đáng.

Xét một sách Luận-ngữ, thấy Phàn-Trì hỏi ngài nhiều lần lắm, như là: hỏi hiếu, hỏi nhân, hỏi trí, hỏi việc chánh trị, lại có khi đánh xe cho ngài, đi chơi với ngài, cũng học hỏi luôn luôn. Chắc ông ta cũng nghĩ rằng kẻ học phải lấy sự trị sanh làm cần, nên lần nầy mới hỏi về sự cấy lúa làm vườn, ngài không biết mà không bảo cho thì thôi, cớ chi ngài lại mắng?

Người ta hỏi sự cấy lúa làm vườn, ngài không dạy cho, lại nói dông dài ra những người trên ưa lễ nghĩa và tín thì dân dưới qui phục, chớ không cần cấy

(1) Luận-ngữ, thiên Vệ-linh-Công
(2) Luận-ngữ, thiên Tử-lộ.

Những sự trở trêu của pháp-luật

(tiếp theo)

Có chi là buồn cười hơn nửa. Bị đánh đập đả đời rồi, bây giờ còn phải chạy 200 đồng đóng vô tòa, mới kiện dược. Tốt hơn là không cho kiện còn ngộ hơn!

Về để bỏ. — Vợ chồng không hiệp ý nhau, thường hay cấu xé nhau. Bây giờ muốn để nhau. Vợ lỗi hay là chồng lỗi. Mà dầu vợ, dầu chồng muốn vô đơn xin để, chưa kể tiền trạng sư, phải đóng vô tòa sáu chục đồng bạc. Nếu không có số tiền ấy, thì dầu cho vợ bị chồng hiếp đáp thế nào, hay là chồng bị vợ chơi bời cờ bạc, cầm quần, cầm áo, thế đồ nữ trang, cũng ngồi khoanh tay mà ngó. Muốn đi cưới vợ khác, muốn đi lấy chồng khác cũng không được. Luật đã buộc làm vợ chồng, thì đau đớn, cay đắng thế nào, cũng phải ôm chịu. Chừng nào chạy cho ra sau bảy chục, một trăm nạp cho tòa, rồi mới nói đến chuyện để bỏ sau.

Về chống án bên hộ. — Hai người kiện nhau bên tòa hộ (tribunal civil). Có một người bị thất. Cho rằng tòa xử không đúng theo luật, nên chống án. Mà muốn chống án phải đóng trước sáu chục đồng. Không có sáu chục đồng, thì phải chịu thua, có khi phải bị xử hiếp. Mới rồi đây tôi có dịp thấy một cảnh tình làm cho tôi rất não nồng. Một tên dân quê mua kia, cha chết để lại nhà cửa, ruộng nương. Khi cha còn sanh tiền, có ở chung với một bà nọ. Tuy là không hôn-thơ, hôn-thú, chớ khi mua ruộng có miệng lại cho vợ đứng tên chung. Nay ông chết rồi, bà nọ ra đứng kiện, nói rằng của cải đó của hai vợ chồng làm ra, bây giờ phải chia hai, và xin tịch (sequestrer) ruộng đất. Tội nghiệp cho mấy người con, nhờ có mấy mẫu ruộng mà sống, nếu tịch thì lấy chi nuôi vợ con. Vì không có trạng-sư cải bộ, nên tòa cho tịch, chừng đó mới lật đật, chạy vay tiền cho ra dạng mướn trạng-sư. Kiếm được tiền trạng-sư rồi, trong lòng mừng quá, tưởng là xong công chuyện. Về chống án. Lục sự biểu phải nạp 60 đồng. Làm cho anh nhà quê kia bơ hơ, bải hải, chạy về khóc mướt với tôi. Vì ngày đó là ngày chót, mà tiền không có. Tôi thấy vậy cảm lòng không đậu, phải xuất tiền nhà ra cho anh ta mượn. Dặn chừng nào trả cũng được. Cũng may chừng 1, 2 bữa, đã thấy anh ta trở lại, mà trả số tiền đó cho tôi.

Mấy cái ví dụ trên đó, đủ chỉ cho ta rỏ ràng ở trong đời này, nếu rủi sanh ra nhằm nơi nghèo khổ, thì phải chịu thiệt thòi luôn. Cho tới nơi tòa là chỗ để làm cho ra công lý, đáng lẽ mỗi đều không ăn tiền, mà nếu nghèo thì dầu bị ức hiếp thế nào cũng chịu bó tay. Nay là thế kỷ hai mươi, đã gọi rằng đời văn minh mà còn thấy những điều bất công như vậy, thì có chi đáng buồn hơn nữa?

PHAN-VAN-GIA

Cái ảnh-hưởng của Khổng giáo ở nước ta

(tiếp theo)

lúa, thì thật là hỏi một đường mà trả lời một đường. Vậy cho biết cái đạo ngài cốt chỉ dạy cho «người trên», chớ không dạy «kẻ dưới», trái hẳn với cái bình-dân-chủ-nghĩa ngày nay.

Chẳng phải ngài khinh thị nghề Nông mà lại cũng không coi sự làm ăn buôn bán ra chi. Trong đám môn-đồ của ngài có Tử-Cống chăm nghề buôn, hễ rẻ thì mua mắc thì bán, làm nên giàu có. Có một lần, ngài phẩm-bình các học trò mình, ngài cho Tử-cống là «chẳng chịu mạng trời mà lo đi chứa của» (1) Chữ «chẳng chịu mạng trời» đó, có ý là: trời biểu nghèo thì phải chịu nghèo, sao Tử-Cống lại cưỡng đi mà làm nên giàu có? Theo ý ngài thì phải «một đãi cơm, một bầu nước» như Nhan-Hồi cứ ôm lấy cái nghèo mải thì người khen. Hay là «ăn cơm lức, uống nước trong, co cánh tay mà gối» như ngài thì ngài chịu lắm. Vẫn biết sự an-bần cũng là một cái tiết thanh-cao, như ngài và Nhan-Hồi, tôi há lại không phục? Song xét trong các sách nói về cách Tử cống làm giàu thì chỉ là rẻ mua mắc bán, như kiểu nhà buôn đời nay; vậy thì cũng là một cách làm giàu chánh đáng, chớ có phải bóp nọng thắt hầu hay là ăn cướp ăn trộm ai, mà cho là chẳng chịu mạng trời? Ngài khinh-rẻ sự làm ăn buôn-bán đã đành; mà nói như thế thì lại thành ra khuynh-hướng về cái thuyết Định-mạng (fatalisme), có hại cho sự phấn-đấu tấn-thủ của chúng ta ngày nay lắm vậy.

Có một lần, ngài đi qua nước Vệ, Nhiễm-Hữu đánh xe cho ngài. Thấy dân cư trù mật, ngài khen rằng: «Dân đả đông lắm thay!» Nhiễm Hữu hỏi rằng: «Đã đông rồi thì nên làm gì nữa?» Ngài đáp rằng: «Nên làm cho chúng nó giàu». (2) Coi đó thì thấy ngài cũng cho sự làm giàu là cần, nhưng làm giàu cho kẻ khác thì được, còn làm giàu cho mình như Tử-Cống thì ngài lại phản đối.

Theo cái ý kiến của ngài đó nên về sau Mạnh tử cũng khinh rẻ nghề nông mà cho là «việc của tiểu nhơn». (3) Chữ «tiểu nhơn» nầy tức là chữ «tiểu nhơn» của Khổng tử dùng mà mắng Phàn-Trì hồi nảy, nghĩa là đồ dân ngu, đối với «quân-tử» là người ở trên cầm quyền cai trị, do đó mà thành ra cái chế độ tư-bổn, lần lần trông thấy trong xã-hội có một bọn người ngồi không đó mà ăn, còn một bọn người làm chảy da phỏng trán.

Người Annam mình vì chịu ảnh-hưởng của cái thuyết Khinh-Nông ấy, nên người nào đã ôm cuốn sách đi học là cố chịu kiếm ăn trong sự học đó, chớ, không lo sanh lý gì cả, một nghề gì củng không biết. Những người ấy một mai không kiếm ăn trong sự học được, nghĩa là không làm quan được, thì lại xoay ra làm những nghề địa-lý, coi tướng, coi số, là nghề phỉnh người ta lấy tiền mà lại mát mặt hơn vác cái cày đi cày. Mà rồi xã-hội cũng tôn họ mà kêu bằng «thầy» sắp hàng họ ở trên những kẻ tay bùn chưn lấm, nai lưng ra làm cho có hột gạo để trút vào mồm mọi người, ôi! nó trái ngược là dường nào!

Chúng ta ngày nay nên vùi những câu của đức Khổng-tử nói đó xuống dưới đất-cái mà đừng có khinh rẻ nghề nông như ngài nữa. Phải coi sĩ, nông, công, thương bằng vai với nhau đừng có phân ra cao thấp. Xứ Nam-kỳ là xứ có những đồng ruộng cò bay thẳng cánh, thế mà mất mùa chơi một năm đã thấy kêu đói tứ tung, mà lại còn không biết trọng nghề nông, thì tôi không hiểu cái học thức của người Annam là cái gì.

PHAN-KHÔI

(1) Luận-ngữ thiên Tiên-tấn.
(2) Luận-ngữ, thiên Tử-lộ.
(3) Mạnh-tử, thiên Đằng-văn-Công thượng.

Hởi Đồng-bào!

Hãy tiện-tặng đi. Nên nghĩ tới việc tương-lai của quí đồng-bào của gia-quyến quí vị và của nước nhà. Người nào mà không có tiền dư thì không làm gì được cả!

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG.

HẢNG
M. L. M. MOHAMED
Ancien associé de la maison IBRAHIM
Buôn bán hột xoàn
57, Rue Catinat, 57 Saigon

Chúng tôi chuyên về buôn bán hột xoàn đủ cở, lớn có, nhỏ có, nước thiệt tốt, giá cả thiệt rẻ.
Lại có bán cá đồ mỉ trang bằng vàng và platine. Đủ kiểu kiểm thời.
Đáng chỗ quí ông quí bà tin cậy.

Tiếp rước rất tử tế
M.L.M. MOHAMED
Joaillier-Diamantaire
57 Rue Catinat 57 Saigon

Hảng sửa xe hơi «TỨ-HỮU» cần dùng thợ máy giỏi.

CANOTS HƠI
Bán rẻ lắm! và dễ trả tiền!

Có hơn 10 chiếc Canot có đủ máy móc, du lịch và COURSE. Còn tại hãng. Chưa dùng đến. Bán hết trong một tháng.
Viết thơ: Nguyễn-thanh-Út, *77 Rue Amiral Rose, Saigon.*

Việt-Nam Công-ty bảo hiểm xe-hơi.
Hội nặc danh 200.000 $
HỘI-QUÁN Ở
số 54-56, đường Pellerin — Saigon
Dây thép tốc: Assurona
Dây thép nói: 748
1· Bảo kê xe giá rẻ hơn hết
2· Khi rủi ro bồi thường mau lắm

Hởi chủ xe hơi Annam! Hãy bảo kê xe hơi của Quí ngài tại hãng chúng tôi. Khi nào có rủi ro, Qui-ngài khỏi cực lòng chi hết, vì chúng tôi hết sức lo lắng về việc xe chẳng khác nào như xe nhà của chúng tôi vậy.
Chánh định Tổng lý
P. LÊ-VĂN-GONG

Dời chỗ ở

Ông thầy thuốc PHẠM-VĂN-THUẦN ở nhà thương thí Saigon (Polychinique) nay đã dọn nhà ra ngoài ở đường Colonel Grimaud số nhà, 63 sau ga xe điện đường đi Cholon.

Ngày 15 Novembre 1929
ÉCOLE CENTRALE
DE COMMERCE
18-20 Rue Thomson (Dakao) Saigon

Sẽ mở một lớp dạy **dessinateurs opérateurs**. Giáo Sư có bằng cấp trường École superieure des Travaux Publics.
Nên đến, mau kẻo trể thì hết chỗ.

Máy hiệu **BALLOT** chạy dầu cặng.
Máy xay lúa hiệu **KAMPNAGEL** và **COLONIA**,
Máy điền chạy đèn và máy điện dùng động-lực, Máy tàu hiệu **BALLOT** và máy dùng để hoạt động ghe thuyền hiệu **FOG**.
Máy lấy nước (*pompe*) và quạt máy
cùng
CÁC MÓN THAY ĐỔI
Bán giá rẻ và chịu nhiều cách bán giản-tiện thì chỉ có hảng.
Ste LE MATÉRIEL AGRICOLE MODERNE
2, Rue Ohier — Saigon — Téléph. 516

Thuốc điếu hiệu con vịt

CIGARETTES CANARD

"TINH-THẦN PHỤ-NỮ"

Là 1 bộ sách dày đến 1500 trương in, rộng khổ, bìa đẹp.
Sẽ ra đời nhằm ngày 20Octobre nầy. Giá mỗi bộ 10$00, bán mặt và bán chịu cho hết thảy chị em anh em ham đọc sách. Ai muốn mua, nên viết thơ cho *Madame Phan-thị-Bạch-Vân Nữ-lưu-thơ quán Gòcông*. Téléphone N° 11
Sách in có hạng số

RƯỢU LAVE NHÃN CHIẾC "TÀU-VÀNG"

AGENTS GÉNÉRAUX:
Cie DE COMMERCE ET DE NAVIGATION D'EXTRÊME-ORIENT

MẤY ÔNG — MẤY BÀ:

Có muốn bồi bổ thận khi suy nhược.
Có muốn mạnh giỏi sống lâu.
Có muốn sanh đông con nhiều cháu không?
Nếu muốn thì hảy uống cho thường:

TONIC MAUBAR

là một thứ rượu bổ thượng hạng. Giá mỗi lít là 1p90

Có muốn cho tì vị được sạch sẽ,
Có muốn ăn uống biết ngon và mau tiêu.
Có muốn khỏi tật bệnh vì bón hoài không?
Nếu muốn thì hãy sổ cho thường bằng:

VICHYLAX

Là một thứ thuốc Sổ uống ngon ngọt như limonade mà sổ lại sạch, không đau bụng, không cữ ăn. Giá mỗi ve là........0p50

CÓ BÁN TẠI:

ĐẠI-PHÁP ĐẠI DƯỢC-PHÒNG

Đường d'Ormay số 84-90. — SAIGON

Maurice BARBEROUSSE Nhứt đẳng Bào-chế tế sư. — Cựu Sanh y tại Dưởng-Đường tại Paris

Saigon — Imp. de THAN CHUNG

Le Gérant: NGUYỄN-VĂN-BÁ

TIN TRONG NƯỚC

NAMKY

SAIGON

Ngày 26 octobre là ngày gì ?

Gánh «Tập ích Ban» gần đây có tập thêm nhiều thứ tuồng mới rất hay, và nhứt định đến ngày 16 octobre thì sẽ hát tại rạp «Modern Cinéma»

Đồng bào ai là người, yêu mến mỹ-thuật-nước nhà xin hãy dời gót đến xem, chớ bỏ qua rất uổng.

Cuộc tranh challenge « René Héraud »

Năm nay Tổng cuộc thể thao Langsa có tổ chức cuộc tranh binh đồng «René Héraud». Tổng cuộc chọn 4 hội danh tiếng bên langsa được tranh mà thôi ;

Saigon sport, Anciens enfants de troupe, Cercle sportif, Stade militaire. Chương trình đã sắp như vầy :

27 octobre 1929 — Cercle sportif với Stade militaire.

1er Novembre — Anciens enfants de troupe với Cercle sportif

3 Novembre — Saigon sport với Stade militaire.

10 Novembre — Saigon sport với Anciens enfants de troupe.

17 Novembre — Anciens enfants de troupe với Stade militaire.

24 Novembre — Cercle sportif với Stade militaire.

Rồi mấy trận nầy sẽ đá lại như tranh vô-địch, hội nào lớn hơn thì lấy binh đồng.

Vậy ai là người mộ thể thao hãy nhớ ngày đến xem tại sân vườn ông Thượng đừng bỏ qua rất uổng.

Tổng-cuộc thể-thao langsa

Ăn cắp ban ngày

Thứ ba 20-10 rồi, lối 9 giờ rưỡi, linh bắt được 2 chú chệt ăn cắp mấy hát

Nguyên nhà số 99 đường Mayer, người ta đi làm hết chỉ có 1 người đương lục thục dưới dếp. Hai chú chệt đi ngang qua thấy không ai, lén vào, 1 chú ôm mấy hát, 1 chú ôm dĩa dông thẳng.

Người nhà hay chạy theo bắt được chú ôm máy, còn chú ôm dĩa chạy rồ khác bị linh thộp cổ.

Cả 2 đều bị dẫn về bót

Tám Đồng

Lại nói thêm về vụ bắt người.

Hồi 5 giờ 25 chiều 21 - 10 1929 tôi tới nhà một người bạn (M. Nguyễn-văn-Cồn) ở đường Frere Louis (trong ngõ số 215 C định hỏi chuyện Anglais thì bạn tôi chưa về nên cửa còn khóa. Tôi toan trở ra thì hai người linh kín đi xe máy áp tôi bắt phải về bót Catinat. Ý chừng họ ngồi chờ bạn tôi đã lâu nên thấy tôi tới thì họ tưởng bắt tôi rồi thì tôi sẽ chỉ chỗ cho họ bắt bạn tôi chăng ?

Tôi không chịu đi, hỏi giấy cho phép bắt (mandat d'arrêt) thì họ không có, họ biểu theo lịnh ông Cò (?) ai tới nhà đó (nhà nầy trước đã có xét và bắt người hồi tháng Juillet) thì bắt. Một người ở lại đợi M. Cồn một người theo tôi về bót Catinat Đi được một khoảng thì gặp xe hơi của ông sếp bót (người tây lai) ông hỏi lấy giấy thuế thân và giấy căn-cước của tôi, coi qua rồi ông giao cho người linh kín và biểu dẫn tôi về bót. Còn ông lại lên xe đi tới nhà M. Cồn. Tưởng họ đã giữ giấy tờ của tôi thì họ cho tôi về, rồi khi nào họ muốn kêu tôi tới bót mà chẳng được

Nào dè họ còn bắt tôi về bót ngồi đợi từ 5 giờ rưỡi tới 7 h. rưỡi, ông sếp bót mới trở lại (ý chừng lúc nầy bạn tôi và người ở chung một nhà với bạn tôi M. Giam cũng bị ông giải về bót rồi vì thấy ông vừa về đã đưa 1p. cho người linh kín sai đi mua đồ ăn, (bánh tây sandwich cho 2 người giam ở bót trên : tôi đoán 2 người nầy tức là M. M. Cồn và Giam.

Tôi ngồi chờ đã nóng lòng ông còn chưa thèm hỏi, còn đi lên thăm ông cò, bàn chuyện hồi lâu mới xuống, đi theo có ông cò già và một người tây nhỏ tuổi.

Ông cò lấy giấy căn-cước biên tên, tuổi, chỗ ở, nghề nghiệp của tôi và hỏi tôi tới nhà bạn có chuyện gì ?

Tôi cứ thiệt sự trả lời. Tôi nói chưa dứt câu thì ông sếp

bót đã nói : — Chiều hôm bắt M. Thảo ở trong ngõ số 102 phố Pellerin anh có làm chi, nghịch mạng, trái ý linh kín không ? Tôi còn nhớ lúc đó chỉ còn có một mình anh ở lại. Vậy chính phải anh, chớ không còn ai ! tôi ngạc nhiên đáp : Ông trông lầm rồi ! Tôi có biết M. Thảo là ai mà biểu binh vực và nói nghịch ý... linh kín «Ông vu tội cho tôi như vậy có tang chứng gì không ?»

Nhưng ông cũng không nghe cứ nhứt quyết vu tội cho tôi Tôi đành chịu nhịn.

Ngồi chờ hơn hai giờ đã thấy đói, hỏi các ông đã « được phép » về chưa thì cả ông đã gật đầu.

Tôi chào ra.

Yên-Sơn

GOVAP

Cưỡng dâm

Hôm đêm thứ bảy 19 octobre tại làng Hạnh-thông-xã, có tên 42 tuổi cưỡng dâm một đứa con gái nhỏ 9 tuổi là con của L. v. S..

Tên nầy là bà con với con nhỏ bị hãm, nó gạt con nhỏ lại nhà mà ngả với con nó chơi cho có bạn mà làm việc quái gở ấy.

Khi cha mẹ của đứa nhỏ bị cưỡng bức hay đặng, thưa với làng thì tên khốn nạn đã đào tẩu ngả nào không biết.

GODAUHA

Ai biết chỉ giùm

Em vợ tôi tên là Nguyễn văn Sáng 24 tuổi, làm nghề thợ may ở làng Tân mỹ (Sadec)

Vì việc gia đạo nên giận trốn đi đã hơn một tháng nay, mà không biết nó đi đâu. Làm cho cha mẹ tôi buồn rầu thương nhớ hết sức.

Nên chi nay tôi xin cậy quí báo Thần-chung đăng bài sau nầy, cầu xin lục châu chư quân tử, nếu ai biết đặng tên Sáng ấy ở đâu. Xin chỉ giùm, thì tôi sẽ đền ơn và thâm cảm vô cùng.

Nay kính

Trần-văn-Chương

Godauha

SADEC

Năm nay tù ngồi chật khám

Năm nay là năm mùa màn phải bị ngập mất, dân sự khắp cả Namkỳ đều phải chịu cơ hàn đói khó mà nhứt là dân nghèo ở chốn thôn quê, quanh năm chỉ trông chờ đến mùa lên kiếm ăn dắp đổi, mà rồi gặp phải cái năm như vầy thôi thời còn mong gì là no thân ấm cật.

Tới ngày không ai mướn làm việc chi cả, ăn rồi nằm co ở nhà mà chịu. Tưởng như mọi năm, đến tháng 8 tháng 9 thì thiếu gì công ăn việc làm, mỗi ngày đều làm mướn kiếm được tiền cả ; lớp để dành mua sắm lớp lo đóng giấy thuế thân, có trễ đi nữa cũng độ rày là có cái giấy mới trong mình rồi. Than ôi ! năm nay đã đến tháng nầy mà tiền không có mua gạo đủ cho vợ con ăn, bán cả hết nào heo cái vịt gà, thì vừa đắp đổi lỗ miệng. Vì vậy mà mấy ông thôn trưởng sợ thương thuế nên xin linh vào làng tầm kiếm bắt vô số là dân không giấy.

Thế nên chi tỉnh nào tỉnh nấy trong khám đầy tù già tội trẻ. Nhà nước mới bắt dẫn cả lũ đi đắp đường, thế cho dân xâu, khỏi mướn.

Vậy mà có bọn con người gã man nỡ chẳng chút nghĩ tình đồng loại, đánh nhầm tâm miệng chửi tay đánh cho đánh.

Chính là tôi đây, tôi đặng mục-kích một đám toàn là tội nhơn không giấy thuế thân đang làm đất dưới hầm, lại có một tốp con người cầm roi đứng trên, thỉnh thoảng nghe :

— Trời ! trời ! .... tội nghiệp tôi chú ơi, tôi lạy chú !

— Tội nghiệp, tôi lạnh quá chú ôi cho tôi lên trên chiếu đất.

Thây kệ mầy !..... Trời ! trời ! nghe tô cái lời dưới nước, lồm cồm ngồi dậy tay chơn run bây bẩy ; lại nghe hét : đồ đồn ngu, thôi đi lại ôm gốc chuối kia đứng giờ lâu cho về ! .....»

« Ôi là đồng bào lại với đồng bào ! »

Xả-Lợi-Tử

Nhựt-Nguyệt-Minh

Thầy coi tướng.

Tôi là thầy xem tướng coi quẻ đã có tiếng trong lục tỉnh, cúi xin mời quí khách có giờ rảnh nhẹ gót đến coi cho biết phú, quí, họa, phước. Tôi biết trị bịnh tà ma, sửa xương đổi tánh người và trị bịnh đau tri.

Nhựt-Nguyệt-Minh

En Face gare Mytho (Cholon)

THÀNH THĂNG-LONG

ĐÃ DỜI

Bấy lâu nay nghe tiếng, bây giờ mới thấy đây, thật rõ ràng « Danh bất hư truyền » May khéo đúng MODE, kim-thời, giá rẻ thật thì vui vẻ.

Ai cũng vừa lòng.

Thang-Long

Tailleur Tonkinois

33 rue Colonel Grimaud Saigon ngan gare Cuniac-Cholon

Xưa kia ở đường d'Espagne, nhờ ơn quí đồng bào chiếu cố, nay đã dời lại phố mới, quyết lấy hết tài khéo mà đền ơn tri ngộ.

Chủ nhơn cẩn-khải

TRUNG-QUANG

39, Colonel Grimaud, Saigon

Ngan ga Cuniac.

trước chợ Bến-thành

ĐÓNG GIẤY — LÀM NÓN

Giày tây, giày ta, đàn ông, đàn bà thêu kim-tuyến và thêu cườm : có nhiều màu da đốt theo kim-thời Nón bằng liège và cây mướp, nón Singapore cũ sửa lại như mới.

Trước ở 92 Bonnard để marque Au Coq d'or, vì nhiều người làm theo, nên dời lại.

Xin lưu ý :

Tốt xấu, mắc rẻ đến mua sẽ rõ. Ở xa viết thơ thương nghị.

Chủ nhơn cẩn cáo

Muốn ăn cho ngon

Hãy đến tiệm ĐỒNG-HƯNG, sau ga xe lửa giữa, phố mới chú Hỏa, đường Colonel Grimaud, số nhà 65 mà ăn một bửa thì biết ngon là dường nào. Mỗi ngày có *ba mươi món đồ* ăn riêng (supplements) Tiệm một người cuisinier nấu *thiện nghệ nhứt Saigon*.

Bồi nhậm lẹ, giá cả nhẹ hơn các nơi.

Khai trương ngày 30 Octobre 1929

Chủ-nhơn : Huỳnh-Thuận

Lời Rao Đấu Giá

Cho ai nấy đặng hay : ngày 6 Novembre 1929, lúc 9 giờ ban mai, tại hãng « xe lửa Lộc-Ninh và Trung-Châu Đông-Dương » ở Saigon số 32 Boulevard de la Somme (lầu thứ nhì) sẽ mở một cuộc đấu giá 3 sở đất dầu đặng dựng cầu hoặc xây đắp thêm đất ở con đường xe lửa từ Bong-Dong-Xo đến Lộc-Ninh.

Muốn hỏi thêm đều chi, xin do nơi hãng ở Saigon.

Thái Bình—Dương

47 Rue Colonel Grimaud Saigon

Rọi hình theo giá bên tây.

0m50X0m.30 : 4p00

0m60X 0m60: 6p00

Cần dùng người lãnh bình ở các tỉnh xa, được tiền huê- hồng nhiều.

CŨ HÓA MỚI

Bổn tiệm chuyên về nghề may theo kiểu kim thời rất khéo, và trước khi có đương làm Quản lý cho mấy tiệm lớn ở tại Saigon : nay Bổn tiệm mới lập ở trước Chợ-mới Bến thành. Bổn tiệm lại chuyên môn về nghề nhuộm và đặt áo quân lam, nỉ cả, có thể làm lại được như mới để vừa lòng quí khách ở gần xa.

Hiệp-Thành

Tailleur

49 Rue Colonel Grimaud Saigon

DAI-PHONG-CẢNH

KHÁCH-LẦU SAIGON

Là chỗ sạch sẽ hơn hết, Lục-châu quí khách cũng đều biết rõ. Nhà tiêu, nhà tắm tại trong phòng, đi lên lầu bằng thang máy. Có chỗ để xe không tính tiền.

Giá tiền phòng

Hạng nhứt phía trước . . 3$50

Hạng nhứt phía sau . . 3$00

Chỗ mới mở ra 30 căn phòng ở tại đường *Farinole*, một căn nhà một cái phòng, nhà bếp, nhà tắm, cầu tiêu máy đều có đủ thiệt là êm ái thanh tịnh và có chỗ để xe.

Phòng dưới đất ngày đêm 3$00

Phòng trên lầu ngày đêm 3$00 và có phố cho mướn, đồ đạc trong nhà : bàn, ghế, tủ, dương, van nhà tắm, nhà tiêu, đèn điện ba ngọn một tháng là 60$00. Hết thảy 3 chỗ 80 phòng.

Chủ-nhơn

Nguyễn-Phong-Cảnh

OFFICE

CONTENTIEUX & IMMOBILIER

13 đường Cây-Mai Cholon

Giây thép nói số 488

Bao lo các vụ kiện thưa. Mua bán và cầm hè đất ruộng, nhà cửa, xuất nhập cảng hàng hóa bổn-quốc cùng ngoại-quốc.

Công việc lo nhẹm lẹ, huê hồng tính phải chăng. — Phòng văn gần dinh Tham-biện cùng dinh Xã-Tây Cholon.

Directeur François TỶ-LỘ

Tiểu-thuyết mới

Thất hiệp ngũ nghĩa đã in rồi trọn bộ 11 cuốn 1$10 là bộ truyện tàu rất có giá trị, tả lối chân thiệt, nói về lịch-sử Bao-công tiên-sanh và trong có chép đủ những án bí mật mà Bao-công đã khám phá được trong tru ẻn nhiều anh hùng nghĩa sĩ, đàn ông đàn bà ai cũng nên coi.

Tiểu thuyết tây như : livre national bleu et rouge, livres de poche, romans célèbres, Romans cinéma mới lại một muôn cuốn.

Ngài nào viết thơ hỏi mua Sách, truyện, văn vân, . . mà không gởi mandat thì nhiều trước bổn-xã xin miễn gởi vì nhiều ngài đã bảo gởi lãnh hóa giao ngân lại không lãnh— Hiện giờ còn gần 100 commandes không có mandat.

TÍN-ĐỨC THƯ-XÃ

87, rue Sabourain, Saigon

TẠI RẠP HÁT BÓNG

CASINO de SAIGON

Bữa 1er Novembre 1929

NGOC-SANH

Nhà đóng giày

23, Rue Farinoll Saigon

Chúng tôi có thợ thiện nghệ đóng giày đàn-ông và đàn bà theo kiểu kim-thời đẹp lắm

Cách đóng riêng của chúng tôi sáng chế ra tùy theo chơn của quí ông, quí bà không đâu sánh kịp. Làm đã mau, giá lại rẻ. Xin quí ông quí bà quí có chiếu cố, chúng tôi rất cám ơn lắm.

Rue de Verdun N° 4

—*Saigon*—

Thợ đèn có bằng cấp đấu-xảo tờ năm chợ phiên 1923. — Được nhiều phần thưởng ban khen về sự sửa đèn, xe, quạt máy, magnéto, dynamo, binh accus.—Sửa kỹ hơn các nơi, có bảo lãnh sự chắc chắn.

Nguyễn-văn-Quang Kính-cáo

Nhựt Dụng Từ Hàn

Ấy là tên của quyển sách có đủ những mẫu thức tờ giấy thuộc về Bằng khoán ruộng đất, như là ; tờ tương phân, quân phân, chúc ngôn, tông chi, tờ hội bổn tộc phả hương hoả, tờ hội bổn tộc về thể bộ lập Hương hoả, mãi lại thục, mua bán, cầm cố cho đổi vân vân.... mọi tờ đều chỉ rõ ràng phải làm sao cho đúng theo luật Hộ của người bổn quốc, còn tờ nào phải bị hủy bỏ, đã hết lâu, nay in lại lần thứ nhì, có thêm sửa đổi lại nhiều.

Giá mỗi cuốn ....1$00

Tiền gởi 0,20

Ai muốn mua xin viết thơ và mandat cho :

Monsieur Lê-văn-Giỏi, ở *Saigon đường Pellerin số 97*

Phòng biện sự và khán luật

23 rue Filippini 23

Tại góc đường Espagne và Filippini nghĩa là chung với báo quán Thần-Chung có một ông luật khoa cử nhơn chuyên về việc kiện thưa. Vậy ai có việc đến tòa, nên lại hỏi ông. Người hết lòng chỉ bảo, và làm đơn từ giùm cho.

Vụ nào cần phải có trạng sư người giao lại cho trạng sư. Tính giá rẻ, mà lại hết lòng lo lắng.

Mỗi lần khán luật 10$

Ở dưới tỉnh muốn hỏi chi về luật : xin gởi theo một cái mandat mười đồng. Không có mandat thì không trả lời.

Chớ nên tiếc mười đồng, mà nhiều khi phải tốn vài ba trăm không ích chi hết ! ! !

Trung-Thu

Trung-thu

Nay đã tới ngày : xin mời quí-khách lại hiệu AN-THÁI, N° 3, rue Filippini Saigon, mua bánh Trung-Thu bác về ăn chơi.

Còn quí-khách có cần dùng làm bảng-đồng bảng-đá, con dấu đồng, cũng nên lại hiệu AN-THÁI sẽ đặng vừa lòng.

AN-THÁI-HIỆU

Cẩn-khải

Xin lưu ý

Nguyễn-văn-Dương

Cựu Kinh-lý sở khám đạc

Kinh-lý ngoại ngạch

Lãnh đo đất, phân ranh, chia đất, vân vân...

VilleRachgia.

NHÀ NGỦ MỚI

mà chủ cũ hiệu là

Tam-Ky Khach Lầu

ở đường Bd Galliéni số 11 13-15 17- 3 79 Saigon

Chỗ nầy là nơi đường lớn có xe điện ra vô Saigon và Cholon ngan nhà ga Mytho, Bienhoa và gần chợ mới Saigon lấy làm cận tiện cho quí khách lắm

Mỗi phòng rộng lớn đều có phòng tắm, cầu tiêu riêng trong phòng.

Chủ-nhơn

HUỲNH-HUỆ-KỲ

Bijouterie Tonkinoise

NGỌC LÂN

Có thợ làm vòng, xuyến, nhẫn hột, hoa tai thiệt khéo.

Cordonnerie HỢP-THÀNH

Đóng giày tây và giày đờn bà đủ các màu da theo kiểu kim-thời, thiệt đẹp, và chắc chắn.

Có may ballons d'association đá thiệt bền. Và có làm ấm dụng nước trà bằng da và bằng mây thiệt tốt.

Xin quí ông, quí bà chiếu cố cho, bổn hiệu rất cám ơn vô cùng

Nay kính mời.

Phạm-văn-Tâm, *Propriétaire*

Bd Albert 1er N.—117 119

Dakao—Saigon

Tiệm bánh tây danh tiếng

31 33. Rue Sabourain Saigon

Làm đủ thứ bánh paté, Sandwicks, bombe glacée thường ngày và đồ điểm tâm, đồ giải lao. Bao làm các tiệc trà, tiệc rượu và làm các thứ bánh lớn nhỏ rô bông, có sẵn dùng theo tâm tiện. Xin quí khách tới tiệm tôi thì đặng vừa lòng không sai.

Kính cáo

Nguyễn-văn Dần

MỚI LẠI

Dĩa hát tiếng bắc nhiều thứ thiệt hay. Đại lý độc-quyền bán cho ba hãng tại Nam-Kỳ. Pathé, Victor, Beka. Có nhiều dĩa Đào Tiềm, Kép nhứt, hát.

Bán tại tiệm ĐỖ NHƯ LIÊN

91-93 Đường d'Espagne Saigon

Điện thoại 6-690

Electric-Photo

84, Boulevard Bonnard. 84

— Grands portraits —

— Photo industrielle —

— Travaux d'amateurs —

Chụp hình bằng đèn điện ngày và đêm đều đặng xin, mời quí khách và quí đồng bào đến viếng một lần cho biết.

PHÒNG-NGỦ-MỚI

hiệu

DINH-CÔNG KHÁCH-SẠN

63-65 Rue Colonel Grimaud Saigon (Ở trước Chợ-mới Saigon)

Phòng thiệt rộng rãi và sạch sẽ. Boy có khuôn phép và hậu-thiệp.

Giá tính rẻ hơn các nơi. Chỗ rất thanh tịnh và mát mẻ.

Chủ-nhơn :

Đinh-công-Sanh

Trường dạy cầm bánh xe-hơi

26 Rue Lacotte trước gọi đường cây dừa)

Ở bổn trường có lãnh sửa máy xe hơi, dạy cầm bánh và máy móc xe hơi trong xe hơi :

Học mau thành nghề.

Làm kỹ Giá rẻ

Xin đồng bào lưu ý.

Lê-văn-Thông

Mécanicien

LA VIOLETTE

Vẽ chơn dung ngó một người sống Rất mau, rất khéo.

Vẽ sơn-thủy thơ và treo trong nhà.

Tại nhà « La Violette » có chưng hình vẽ.

Lãnh rửa hình và rọi hình ra lớn, có màu không phai. Rất mau, rất kỹ, giá rẻ.

Hãy đến xem.

Ai muốn rước họa-sĩ về nhà vẽ chơn - dung, hãy đến thương lượng.

Lê-trung-Nghĩa

Kính đến.

N° 30 rue Chasseloup-Laubat (góc đường Massiges)

Dịp may ít có

Muốn bán rẻ một chiếc canot bề dài 6m50, bề ngang 1m50, chỗ ngồi, vỏ bằng tôle kẽm, 4 máy 14 mã lực, Đồ mộc bằng giá tỵ, có mui, có kiến là phủ. Do nơi M. Tăng-Đức-Thành *Agent technique des Travaux Publics Saigon.*

Phật ra đời

Người phạm trần hay buồn lòng theo tình dục mà mất phải nhiều bịnh hiểm nguy. Ai rủi vướng các chứng ấy, nhứt là bịnh ghiền hãy tìm đến.

Sư Nguyễn-Trọng-Đạm

Ở 258 rue Chasseloup-Laubat (Saigon)

xin điều trị thì bịnh chứng đã tiêu trừ, mà còn người lại thêm mạnh khoẻ.

Kiến chụp hình hiệu :

ELECTRA

LÀ TỐT NHỨT.

CÓ THỂ BÁN TẠI :

PHOTO-THAI-SANH

166, Rue des Marins Cholon

Hỏi điều chi cũng trả lời.

• PHẢI HỎI CHO ĐƯỢC •

NHƠN-SÂM

TRƯỜNG THỌ BÁ BỔ HƯỜN

Là một thứ thuốc đại bổ tinh thần, khí huyết vàn-hành, tay chơn mạnh-mẽ, bất luận đờn ông, đờn bà đều dùng đặng cả. Thường thường mỗi ngày uống thì càng tốt, sẽ thấy công hiệu chẳng sai. Giá mỗi hộp (một hườn) 5p00.

Xin quí vị hãy nhớ cho kỹ nhãn « Con cọp » hiệu Vạn-hộ-Xuân (dược-phòng ở 25 Rue Schroeder chợ mới Saigon.

Bổn đường cũng có chế đủ thứ thuốc đơn huờn tán, dược dân, dầu thầy : mỗi thứ đều linh nghiệm vô cùng. Ở xa muốn hỏi đều chi, xin viết thơ thương nghị, cách dùng có chỉ trong toa.

Phan-bá-Thiên

KHÁCH - SẠNG

Đường Khải Định, Phanthiết (Sau rạp hát Cinéma Théâtre)

Lập ở chỗ cao ráo mát mẻ, trên dưới có 12 phòng rất rộng rãi cách sắp đặt theo lối kim-thời, đồ đạc đều mới cả, có garage, cầu tiêu máy. Nói tóm lại là một cái nhà ngủ rất hoàn-toàn, rất sạch sẽ không thua chi mấy nhà hàng lớn Saigon.

Không tiện nói nhiều, chắc quí khách cũng đủ hiểu, chỉ dám mong rằng khi nào quí khách có đến Phan-thiết xin mời lại phòng tôi nghỉ một lần thì biết cách sắp đặt của chúng tôi ra sao và sau nữa là quí-khách giúp cho đồng bang được vững bền trên đường thương mãi, chúng tôi rất đa tạ và cảm ơn.

Chủ nhơn kính cáo

HÃNG SỬA XE HƠI CỦA ANNAM

COCHINCHINE-GARAGE

N° 1 et 1 bis Rue de Verdun Saigon — Téléphone N° 69

Thợ thiện nghệ sửa đủ các thứ máy xe hơi

Thợ đèn sửa dynamo, binh accus và magnéto.

Thợ tiện lãnh tiện và làm đồ pièces theo kiểu muốn như : máy xe hơi, máy say gạo, máy cày, v. v.

Thợ đóng thùng xe, làm vỏ mấy mui, nệm và áo nệm.

Công việc làm kỹ lưỡng và mau, có làm buổi trưa và ban đêm giá rẻ.

Chủ-nhơn kính cáo

Dịp may ít có

Vì sắp về tây nên bán một cái xe hơi hiệu PEUGEOT năm mã-lực, hai chỗ-ngồi, số 8163. Máy còn tốt, đủ đồ phụ-tùng và một cái bánh sơ-cua. Giá 650$.

Do nơi M. FERRAUD, Banque de l'Indochine — Saigon »

Hột xoàn đâu tốt ?

Hãy lại tiệm ngành của ông J. GIUNTOLI ở đường Catinat Saigon, thì có đủ thứ, nước thiệt tốt, giá thật rẻ có nhiều thứ các mặt vuông, hoặc bộ xoàn giá đến 2000$ một carat.

Quản-Lý :

Huỳnh-v.-Thông đít Qui

XEM QUA CÁC BÁO

Một điều đáng cho phụ-nữ ta nên bắt chước

Ai cũng công nhận rằng: loài người được cái địa vị cao thượng hơn loài vật là vì có luân-lý. Nhất là trong loài người ai mà đi tri tâm kiểu chỉ trừ khử xa lánh được những điều khoái lạc chánh đáng về nhục dục, thì lại càng đáng kính phục là bực cao thượng hơn nữa. Nhưng than ôi! Bởi tại loài người có xác thịt yếu đuối hay hướng chiều về đàng ta ... lại bởi tại những cái cảnh tượng phồn hoa vui thú ở đời, nó hằng xô đẩy lôi kéo, nên cái nhiều người sa đắm vào biển mê vực tội, nhất là cái tội đắm bồn hoa nguyệt...

Kìa các nước thiên hạ, chả mấy nước ở các nơi đô hội thị thành lớn nhỏ, mà không có những nhà thanh lâu chứa những phường buôn son bán phấn, làm hại cho nhiều người mà cái địa vị cao thượng mà ra đê hèn nhơ nhớp.. Thực là một điều đáng buồn đáng sợ vô cùng!

Tuy vậy nhưng đã có tin làm cho sự buồn sự sợ kia cũng giảm bớt đi được it nhiều. Đó là cái phong trào triệt bãi các nhà thanh lâu mới nổi lên ở các nước vậy. Việc triệt bãi thanh lâu này, do hội «Quốc tế phụ nữ liên hiệp» nó hăng cổ động mà đã thi hành được kết quả it nhiều rồi. Chắc là vì đi nay đều thấy bởi các nhà thanh lâu sinh ra những thiệt hại sau này: nó làm cho bọn thanh niên mất đạo đức luân thường; nó làm cho đàn bà con gái làm nghề ấy mất phẩm giá ra đê hèn. Nó gây nên cái hại buôn người đổ người lại làm cho cái bệnh truyền nhiễm lan ra ghê gớm.

Hiện nay, nhiều nước bên Âu Mỹ đã phục cái ý kiến của hội Quốc tế phụ nữ liên hiệp, mà rày đương lưu tâm đến việc triệt bãi những nhà thanh lâu. Cái phong trào này cũng đã tràn sông ca Viễn-đông. Ở nước Nhật là nước có nhiều nhà thanh lâu nhất, thì bọn phụ nữ cũng lập hội bài xích kỹ nữ. Họ yêu cầu chính-phủ ra lệnh bắt hết các kỹ nữ đi làm nghề các nơi phải về nước nhà; họ cũng viện các lẽ đã kể trên kia, lại lẽ khác rằng: nước Nhật đã có tiếng là nước bước lên đài văn minh trước nhất Á-đông, mà lại để cho phụ nữ đi làm nghề đê hèn ấy thì thực là làm điếm nhục cho quốc thể nhiều lắm...

Lại cách vài năm nay, ở Hang-châu, Vô-tích bên Trung hoa, dù đang lúc loạn lạc, mà bọn phụ nữ cũng lập hội cổ động xin chính-phủ triệt bỏ các nhà thanh lâu, vì họ công nhận rằng có bỏ cái nghề xấu xa ấy thì mới nâng cao được cái phẩm giá của bọn phụ-nữ lên... Lại ở xứ Tân-gia-ba, là thuộc địa Anh, thì cái phong trào bài trừ kỹ nữ cũng bồng bột lắm. Xem ra chánh phủ đối với việc bài kỹ nữ lại nghiêm khắc hơn các nơi. Chánh phủ ra lệnh hẹn cho các thanh lâu lớn thì trong vòng ba tháng, các thanh nhỏ thì trong vòng năm tháng; các nhà thanh lâu phải triệt bãi hẳn. Sau khi chánh phủ ra lệnh cấm ấy, thì bọn buôn son bán phấn, đưa cửa trước rước cửa sau nọ kia đã tuyệt nghiệp. Tuy nhiên chúng cũng còn lẩn khuất ở các nhà săm với những chốn trà lâu tửu quán; nhưng mà thực sự đã đỡ hại cho bọn thanh niên nhiều phần.

Người ta lại quả quyết rằng: từ khi mấy nước kia đã thi hành cái lệ bài xích kỹ nữ, thì ngay như nước Phổ-lan-nhả, nước Hòa-lan v. v. đã thấy có kết quả mỹ mãn: vì đã trừ được cái hại buôn đổ người ở các nơi, và nhất là trừ được cái bệnh phong tình truyền nhiễm khỏi lan ra.

Thấy cái hại cho nhục thể nhân loại đã giảm bớt, thì ai là người có nhân đạo chả mừng? Nhưng mà trừ bớt được cái hại cho tinh thần nhân loại và cho phong hóa xã hội, thì càng đáng mừng hơn bội phần.

Về phần nước Annam ta, từ it lâu nay, nhất là từ khi bãi cảng mở ruộng, việc buôn bán giao thiệp được thông đồng, thì cái môn hàng nội và ngoại hóa này cũng tiêu thụ khắp nơi lắm một với các môn khác. Ở các nơi đô hội tại thành môn hàng khi gió này xem ra được khách...! Có lẽ mà lo rằng: cái dịch kỹ nữ cũng lan ra cho đến cả miền thôn quê, mà sẽ di hại cho thiên niên chẳng vừa!

Vậy thì bà con ta tính sao? Phụ-nữ các nước, họ đã biết tỉnh ngộ hô hào cổ động triệt trừ tệ đoan, bỏi bỏ phong hóa như kia. Phần chị em phụ nữ ta, há cứ ngồi nhìn cho con em chìm đắm vào cái biển mê khốn nạn này mãi sao? Thiết tưởng, dù ngay bây giờ ta chưa có thể «trực tiếp bài trừ kỹ nữ» mặc lòng, nhưng ta có thể tìm phương liệu cách mà bài trừ cách «gián tiếp» cũng chả khó gì.. Ta làm văn viết báo mà bài trừ chăng? Chao ôi! Văn sách nào báo chí nào mà chui vào được cái hầm tối như chậu úp ấy!...« Đàn gảy tai trâu » tưởng cũng vô ích. Miệng la ta liệu sao cho phụ nữ sau này đừng ai « kế nghiệp » nữa thì cũng may lắm rồi.

Vậy thì chỉ còn cách này: các bà các cô nên cổ động lập cho nhiều hội thiện, mỗi hội mỗi mục đích, nhưng mà hội nào cũng chú ý để vào điều lệ một vài câu giới trừng con em cho nghiêm nhặt về cái nghề kỹ nữ ấy cách riêng. Hoặc hàng hội tìm nghề nghiệp, xuất vốn lập xưởng, cho con em có công ăn việc làm để khỏi phải đi kiếm nghề hèn nuôi thân. Hoặc hàng hội trích tiền công mua sách vở báo chí có ích mà cấp phát cho bọn phụ nữ họp tập, để rèn đúc tinh thần, xây nền đạo đức, cho con em biết trọng phẩm giá, và biết lấy việc dâm bôn làm hèn mạt. Liệu cách này dùng có chậm, nhưng mà chậm chắc. Trông sau này cái hại kỹ nữ ở tỉnh thành cũng giảm bớt, mà ở thôn quê cũng khỏi lây, thì thực hạnh phúc cho phong hóa nước nhà ta lắm.

TRUNG HÒA NHỰT BÁO

Thương-Mãi Học-Đường
2,4,6, Rue d'Ayot -- Saigon

Dạy viết tắc, đánh máy chữ bút toán, chữ Pháp, chữ Anglais và các thứ chữ khác.
Các lớp học có giáo-sư có bằng-cấp dạy mỗi ngày từ 8 giờ rưỡi tới 11 giờ và từ 18 giờ tới 19 giờ rưỡi.
TIỀN HỌC PHÍ PHẢI TRẢ TRƯỚC MỖI THÁNG.
Học-đường lại có nhận làm các công việc thuộc về bút toán và đánh máy.

AU REGRET
76, Boulevard Bonnard
THÂN HOA-TANG (Couronnes)
bằng cườm và bằng sành
Có giá từ 8 p 00
Giá riêng cho các hội Tương-hữu và cho các người mua đi bán lại
Ai muốn mua tràng hoa nên đến đó mà mua, vì ở đó làm đại-lý cho mấy hãng lớn tại Paris và Marseille

RẤT NHIỀU ĐỒ MỸ NGHỆ BẮC
ĐỨC-LỢI
105-109 Rue d'Espagne - Saigon
Bổn tiệm mong ơn quí vị chiếu cố trong ba năm nay nên bổn tiệm được thạnh đạt.
Vậy nên bổn tiệm lúc nào cũng có đủ đồ gỗ Salon kiểu Tây, Annam, chạm cẩn rất khéo, rất hạp thời trang, ... chưng theo Salon kiểu rất lạ, tủ thờ, kiến, tranh, liễn, bình phong cẩn chạm rất xảo, tuổ kiểu, bằng trắc và gỗ.
Đồ thau: Lư, chơn đèn đúc toàn thau lọc nước rất tốt, kiểu kim thời, bình bông và các món bằng đồng đen khảm ... theo Salon rất đẹp.
Đồ thêu màu, tranh, áo gối, sắp bàn, vân, vấu...
Bổn tiệm chỉ mong bán nhiều chớ không mong lời nhiều.
Vậy xin mong tấm lòng hạ cố của quí khách mà cho thương nghiệp của bổn tiệm được bằng người ngoại bang thì bổn tiệm lấy làm cảm ơn quí khách lắm lắm!
Chủ nhơn kính cáo
PHÙNG-VĂN-LÂM
105 109 Rue d'Espagne. -- Saigon

XEM QUA CÁC BÁO

Tưởng-giới-Thạch là một tay quân phiệt lối mới

CÁI CĂN-NGUYÊN VỀ VỤ TRUNG – NGA XUNG ĐỘT

Từ ngày hai nước Trung, Nga xảy ra sự xung-đột ở Mãn-châu, các nhà lưu tâm đến thời cuộc thế giới, cũng nhiều người muốn tìm nguyên nhân. Song lập luận mỗi người mỗi khác, người thì cho nguyên nhân Trung Nga xung đột là tại việc Tàu khám Sứ quán Nga, người thì nói vì Tàu muốn lấy lại đường xe lửa Trung đông của Nga cho nên hai nước sinh ra xung đột. Hai thuyết đó kể cũng có lẽ, song theo như sự thấy của kẻ viết bài này, thì hai cớ đó đều là nguyên nhân thứ hai, mà cái nguyên nhân thứ nhất tức là lòng tham quyền cố vị của Tưởng giới thạch.

Cứ như lời các báo Tàu đã nói trong mấy năm nay thì Tưởng vốn có tính độc đoán, muốn làm Mussolini thứ hai, cho nên sau khi giựt được binh quyền vào tay, Tưởng đã trở một ngay với các người đồng đảng, nào đuổi Hồ Hán Dân, nào giam Ngô Thiết Thành, nào trục Hứa Sùng Trí nào áp bách Uông Tinh Vệ, trước khi Bắc phạt chưa xong, mà cái giả tâm của Tưởng cũng đã như vậy.

Sau khi bắc phạt hoàn thành, cái giả tâm đó của Tưởng lại càng bộc lộ. Năm ngoái, khi Tưởng đến thuyết ở Nam kinh, có nói rằng: « Việc đảng nên theo như phép luật quân đội ». vì một câu đó mà người Tàu họ càng dòm thấy bụng Tưởng.

Biết vậy, bọn Lý Tôn Nhân, Bạch Sùng Hy mới kết liên sáu tỉnh Đông nam để chống lại với sự chuyên chế của Tưởng. Tưởng cũng biết vậy, cho nên trong cuộc toàn quốc đại biểu đại hội thứ ba, Tưởng đã đem binh đến bao-vi Nam-kinh chực bắt gọn bọn đó. Chẳng ngờ bọn đó lại cũng biết trước, họ đều không mắc.

Không bắt được bọn đó thì cái chí chuyên-chế của Tưởng không thể được loại nên phải nhân sự lộ-thôi ở Hồ-nam mà gây đánh nhau với phái Quảng tây, và lấy cớ mà bắt giam Lý Tế-Thâm.

Phái Quảng-tây tuy đánh được tan, nhưng Phùng Ngọc-Tường vẫn còn có binh quyền ở trong tay, thì Tưởng cũng khó lòng mà giữ cái ngôi quốc-phủ chủ-tịch cho được vững-chãi dài lâu. Bởi vậy, Tưởng lại sinh sự mà trị nốt Phùng.

Tôi dẫn mấy việc đó, chỉ để chứng rõ cái lòng tham-quyền cố vị của Tưởng. Tưởng là một tay quân-phiệt lối mới, muốn được bền quyền, vững vị, tất phải nắm lấy binh-quyền; mà muốn cầm mãi binh-quyền, tất phải gây việc tranh chiến. Cái cách dụng tâm của Tưởng là vậy.

Từ hồi sinh sự trong đảng đánh nhau mà đi, tuy rằng Tưởng vẫn thắng thế luôn-luôn, mà cái địa-vị của Tưởng cũng đã lay-động. Vì thấy Tưởng lộng quyền thái quá, dân Tàu sợ y muốn làm Viên Thế-Khải thứ hai, cho nên quốc-dân, đảng viên nhao-nhao nổi lên phản-đối. Người đối đầu với Tưởng là Uông Tinh-Vệ, lại là một người được dân Tàu hoan nghênh từ khi Tưởng sinh sự đánh nhau với trong đảng, dân Tàu, đảng viên hạ cấp của đảng quốc-dân, đều hết sức vận-động để đón Uông về nước. Nếu không có cách gì mà làm cho dân Tàu ghét Uông, thì không thể nào mà giữ được Uông khỏi ngồi lên cái địa vị của Tưởng.

Uông là Lãnh tụ phái tả, mà phái tả là phái gần với đảng Cộng-sản, xưa nay vẫn có ý thân *Nga*. *Muốn* trị Uông không gì bằng gây sự xung-đột với Nga, để cho dân Tàu ghét Nga, thì họ sẽ ghét luôn cả Uông.

Vả lại Phùng Ngọc-Tường tuy đã chịu lún với Tưởng mà cái thế lực cũng vẫn còn mạnh, và cũng vẫn được dân Tàu hoan nghinh. Nếu Phùng kết liên với Uông, chính là sự lo lớn cho Tưởng. Tưởng gây ác cảm với Nga, cũng là một cách trị Phùng nữa, vì Phùng là người thân Nga, hồi Tưởng với Phùng sắp sửa đánh nhau, đã có tin đồn Nga giúp khí giới cho Phùng. Nếu nay Nga với Tàu mà có sự xung đột, chắc Phùng cũng mất tín nhiệm với dân Tàu.

Ấy bởi những cớ đó, cho nên Tưởng mới xúi Trương học Lương trở mặt với Nga. Xem như Tưởng với Trương và Diêm tích Sơn vừa mới hội nghị bí mật ở Bắc-bình thì Trương về Đông-tam-tỉnh tức thời lấy lại đường xe lửa Trung đông của Nga, đủ biết việc đó là Trương vâng mệnh lệnh của Tưởng.

Gây việc với Nga cũng là sự nguy cho Trương, mà không nghe lời Tưởng cũng là sự nguy cho Trương, vì Trương mới nối nghiệp cha thế lực chưa được vững chãi, nếu Tưởng dùng cái thủ-đoạn đối với Phùng Ngọc-Tường, Lý Tôn Nhân mà đối với Trương, thì cái địa bàn Đông tam tỉnh cũng khó giữ vững. Chưa một việc Trương nghe Tưởng mà giết Dương Vũ-Đình là người bạn thân của mình, biết rằng Trương sợ Tưởng lắm. Trương mà nghe Tưởng lấy lại đường xe lửa Trung-đông, thì một là khỏi lo nước Nga do đường đó mà truyền bá cộng sản, hai nữa khỏi lo Tưởng lật mặt với mình; còn như có vì việc đó mà đánh nhau với Nga, đã có Chính-phủ Nam kinh phải chịu trách-nhiệm.

Coi vậy đủ biết việc Trung Nga xung đột căn nguyên chỉ bởi lòng tham quyền, cố vị của Tưởng mà sinh ra. Nếu mà không thế, thì cái án Tế nam còn thiệt hại và sỉ nhục hơn việc đường xe lửa Trung đông nhiều lắm, sao Tưởng chịu cho người Nhật chỉ xin lỗi suông, không phải bồi thường chi hết, mà bây giờ lại bốt nhiều sinh xiệc với Nga.

Từ ngày Trung, Nga xung đột đến nay, quốc dân Tàu nhao–nhao nổi lên phản Nga. Mà Uông Tinh Vệ và Phùng Ngọc Tường thì không ai nói đến nữa, thế là mưu của Tưởng toại rồi.

Cái thủ đoạn của Tưởng cũng đáng sợ.

HÀ-THÀNH NGỌ-BÁO

Sữa hiệu con chim NESTLÉ
là tốt hơn hết trong thế giới

ĐẠI-ÍCH
29, ĐƯỜNG TỔNG-ĐỐC-PHƯƠNG
CHOLON

Đèn SUCCÈS
Số 101
Đốt bằng hơi dầu sáng (gaz d'essence), sáng lắm, từ 150 đến 200 bougies
Trong 15 giờ đốt chỉ hết có một lít dầu essence thôi
Bán có cả cái chứa được 5 lít dầu và 6 thước giây.
GIÁ 18$00

ECOLE CENTRALE DE COMMERCE
18-20, Rue Thomson (Dakao). — Saigon
Directeur: M. Trần-Mạnh Nhàn
LÀ MỘT TRƯỜNG CHUYÊN-MÔN DẠY:
Bút-toán, Chữ Pháp, Thương mãi, Chữ Anh, Ngân hàng, Đánh máy chữ, Quảng-cáo, Viết tắt, Tự hàn, Họa đồ và đạc-điền
Lớp họa-đồ và đạc-điền (dessinateurs-Opérateurs) mới mở. Các khoa đều có giáo-sư chuyên môn rất giỏi và tận tâm dạy về, xin học ngày nào cũng được. Học-sanh thi tốt, nghiệp đậu, được cấp văn-bằng để dễ kiếm việc làm.

GIÁ BÁO
THẦN-CHUNG
Mỗi năm ..... 12$00
Nửa năm 7 00
Ba tháng 4 00
Mandats xin nhớ đề cho
M. NGUYỄN VĂN-BÁ.
Quản-lý báo Thần Chung.

FEUILLETON N° 4 25 OCTOBRE 1929

MỘT ĐÃNG BÍ MẬT

Tác-giả : LIEN CHI

Hễ thấy tiếng chuông reo thì phải tức khắc đi mời quan Đốc-tơ, nghe không ?

— Thưa quan lớn, ngài vẫn lo ? Tên Bếp trả lời.

— Vẫn lo, vẫn lo lắm !

Ngài lẩm bẩm một lời rồi day lại phía người con gái mà nói.

— Sao nữa cô ? Tễ-thiên-đơn-thành ăn hết thuốc trường sinh, đạp đổ lò bác-quái của Thái-thượng-lão-quân rồi sao nữa ? Đọc tiếp đi bơ !

— Dạ thưa ngài chưa buồn ngủ sao ?

— Chưa, chưa tôi ngủ muộn lắm mà.

Hai mươi phút sau, quan huyện ngáy o o. Cô Hai rón rén bước lui ra.....

Nhà dưới chú Bếp gài then khoa cửa chắc chắn kỹ càng, đã nằm ngủ từ hồi nào.

Một giờ đêm vừa đánh. Bếp bỗng giựt mình tỉnh dậy, nhảy trái xuống đất, mắt nhắm mắt mở vội chạy tuốt lên lầu.

Thì ra tiếng chuông điện vừa kêu, kêu lâu, tiếng nghe lên rền chầm rãi tới mấy giây đồng hồ.

Lên gần tới lầu, Bếp lầm bầm nói một mình : « Lão già lại hoảng hốt cuồng dây chớ gì. Bao hại mình mất giấc ngủ ngon ».

Bước tới cửa phòng chú dừng lại lóng tai nghe, thì như tưởng có tiếng người rên rỉ.

Chú xô cửa không thấy tiếng trả lời.

Chú mới cố cửa bước vào.

— Lạ chưa ? Sao tối om thế nầy ?

— Cô hai ? Cô hai sỏ đấy không ?.

Quan lớn chắc là mệt nặng lắm !

Trong phòng vẫn im phăng phắc. Im lặng một cách khác thường khiến cho bếp ta cũng hơi khiếp nhưng cũng đánh bạo, tiến lên một bước. Chưn đụng cái chi chi, sờ tay mới biết là cái ghế đổ.

Anh ta biết là có sự, cố lần mò vặn được đèn điện lên. Thì..... Châu ôi !

Trên ván lầu, ngay dưới chưn giường, quan huyện Hoàng nằm sóng sượt không cục cựa !

— Ủa, ta chiêm bao sao chớ !

Anh ta nói có bấy nhiêu tiếng rồi đứng ngất người ra đó, hai mắt nhìn sững nhìn sốt cái cảnh tượng kì khôi vừa mới xảy ra. Bàn ghế đổ lổng chổng. Một cây đèn thủy tinh bể vụn ra từng mảnh, cái đồng hồ lăn lóc trên lò sưởi. . . . . . Rõ ràng là vừa xảy ra một cuộc ẩu đả rất nên kịch liệt. Cách xác mấy bước thấy một con dao nhọn lưỡi còn dính máu. Trên giường còn một cái mùi xoa nhóp, đỏ lòm.

Bếp hết hồn rề lên một tiếng hai tay che mặt, thì ra thấy ma vừa cụ cựa rùng mình nghiến răng một cái rồi chân tay cũng co quắp lại.

Ở cổ có một vít thương nho nhỏ máu còn đỏ tư tư từng giọt ướt thêm cả ván lầu. Mặt người bị nạn xanh ngắt như chàm.

— Tội nghiệp cho chủ tôi ! bị ám sát rồi !

Biết đâu nó lại không cắt cổ người khác nữa. Cô Hai ở ũ ngay phòng bên, có lẽ quân giết người cũng không tha đâu nào. Nghĩ đến đấy Bếp rùng mình phát lạnh.

Đẩy cửa Phòng bên cạnh trống không, chẳng thấy tăm dạng cô Hai đâu cả.

Chắc có lẽ cô bị quân cướp trói đem đi rồi hay là cô đi chơi vắng trước khi án mạng xảy ra !

Trở lại phòng ngủ của quan Huyện. Tủ sắt vẫn y-nguyên không có vít cạy hừa chi cả. Trên bàn ngủ thấy xâu chìa khóa, và cái hộp. Mở hộp có một xấp mười giấy 1000.

Chẳng biết nghĩ thế nào không rõ mà tên Bếp bỏ xấp giấy bạc vào túi, bước ra khỏi phòng, khoá chặt cửa phòng cầm xâu chìa khóa chạy tuốt xuống dưới lầu, mở cửa nhà dưới, khóa trái lại rồi cắm đầu, cắm cổ chạy ra đường.

Tên Bếp nầy vốn người trung hậu thực thà chớ không phải đồ đầu trộm đuôi cướp. Chạy được ba bước, khí lạnh ban đêm làm tỉnh hồn anh ta, giựt mình biết là làm thế tai vạ không vừa. Thấy anh xe kéo, Bếp gọi !

— « Nầy cậu, chạy giùm lên bót kêu Cò tới đây. Mau mau, có án mạng.

Một giờ sau Cò tới Bếp đưa trình xấp giấy bạc rồi kể lại những việc mắt thấy tai nghe vừa rồi.

Hai người dắt nhau bước tới trước cửa nhà. Bởi đến chìa khóa thời đánh rớt mất rồi, đành phải đi kêu một người thợ khóa lại. Cặm cụi mãi mới mở được cửa nhà dưới và cửa nhà dưới và cửa nhà lầu.

Ông Cò bước vào trước giựt mình hỏi :

« Ủa, anh vừa nói phòng này tối xộn lắm mà » ?

Bếp đứng sững hai mắt nhìn trong trộc như đã bị thôi miên vậy. Thì ra đồ đạc bàn ghế vừa rồi ngổn ngang nay có ai sắp đặt lại rất gọn gàng đâu vào đấy cả.

Nhưng mình gương vỡ ai đã quét dọn đi rồi.

Bếp nghe có hồi tính quỵnh không biết trả lời làm sao chỉ có ú ớ được mấy tiếng.

— Con.. cái.. thầy.. quan... huyện ?

— Ủ mà người bị nạn đâu ? Biến mất chăng ?

Ông có vừa nói vừa lại gần cái giường Hồngkong đưa tay dở mền ra thì thấy thầy quan Huyện Hoàng nhắm mắt, sắc mặt có vẻ yên tĩnh.

Bếp sẽ kéo áo ông cò mà nói :

— Chắc vừa rồi có người tới đây.

— Tới ngả nào ?

— Đâu có biết. Nhưng có một điều chắc chắn là khi tôi ra khỏi có kẻ tới đây. Nầy vừa khi nãy trên ván lầu còn có con giao găm rất bén bằng thép... trên đệm còn một cái mùi-soa dầy những máu. Bây giờ mất hết trọi... Có kẻ tới đây sắp đặt lại,..

— Vậy chớ kẻ nào ?

— Quân giết người chớ còn kẻ nào nữa !

— Nhưng cửa khóa chắc chắn mà ?

— Vậy chắc oan nầy nó bây còn ở trong nhà nầy.

— Như vậy thì bây giờ nó còn ở đây nữa vì anh ra có khóa trái cửa lại mà.

— Ủ mà thiệt.

Mọi người rùng mình, tưởng như sắp thấy bọn sát nhân múa đao nhảy ra mà đâm chém mình. Tìm kiếm lăng xăng dưới gầm giường, phía sau tủ kiếng, tuyệt nhiên không thấy bình dạng thủ phạm là đâu cả.

Ông Cò bỗng nghĩ ngợi rồi hỏi ?

— Vậy chớ ai ở căn qua Huyện lúc anh đi ngủ ?

— Cô Hai

(còn nữa)

Jeune bachelier, désire être précepteur. Donne cours particuliers de Français et de Mathématiques à domicile. Prépare candidats aux examens (Certificat, Brevet élémentaire, Diplôme) et aux concours s'adresser : 56 (1) Daries Dakao.

BAN HÁT KIM THỜI

« AN-LẠC »

(Hiệu mới của TÁI-ĐỒNG-BAN)

Sẽ hát tại rạp *MODERN CINEMA*

từ 1er tới 11 novembre 1929

Bổn ban vẫn về Saigon đã lâu mắc lo tập cho được nhiều tuồng mới lạ, sắm sanh lớp lang lại cho khác hơn các gánh và cho đúng kim thời. Như hát Tây-Du thì sẽ có biến hóa mầu nhiệm mà từ trước nay chưa gánh nào bày ra.

Hiện nay bổn ban sắm nhiều Sơn thủy, y phục, giáp mão mới tốt và nhiều đồ theo cuộc bí mật. Còn đào kép thì đông đảo hơn trước.

Kính mời qui-ông qui-bà chiếu nhẫn đến xem trước mau ni sau giúp bổn-ban cho mau tấn phát.

Rất cám ơn

Nay kính thỉnh

Chủ-nhơn : NGUYỄN-VĂN-CU, *Mytho*; NGUYỄN-VĂN-TÂM, *chef du 1e quartier de la Ville de Saigon.*

Thị-Trường tiền-tức

Ngày 24 Octobre 1929

GIÁ BẠC 10 F. 60

GIÁ LÚA

(kể 100 kilos)

Vinhlong	8.58
Gocong	8.82
Baixau	8.82
Baclieu	8.97
Cambodge, thứ trắng	8.31
Cambodge, thứ đỏ	6.84

GIÁ GẠO

(kể 100 kilos)

Gạo số 1	13.67
Gạo số 2	13.10
Gạo số 2	12.36

TIN TÀU

TÀU TỚI

Ở PHÁP SANG

Cap St Jacques 26-10
Chenonceaux 29-10
Lieutenent de la Tour 30-10
Chantilly 8-11
Linois 8-11
Athos II 13-11
Chef Mécanicien Mailhol 11-11

TÀU và NHỰT

Général Metzinger 25-10 17 h.
André Lebon 8-11

Ở BẮC VÔ

Commandant Mages 26-10
Forbin 2-11
Compiègne 30-10
Le Kouang-Si 31-10
Claude chappe 27-10

TÀU CHẠY

SANG PHÁP

Général Metzinger 29-10
Commandant Mages 28-10
Compiègne 2-11
Le Forbin 5-11
Kouang Si 3-11
André Lebon 11-11

TRUNG và BẮC

Claude chappe 31-10
Cap St Jacques 30-10
Chantilly 11-11

TÀU và NHỰT

Chenonceaux 2-11
Athos II 16-11

Nếu các ngài muốn.

Vay mượn. Mua nhà cửa, đất cát, vườn ruộng. Làm nhà, Mở mang việc khai-khẩn, Buôn bán.

Thì nên đến nhà

ĐÔNG PHÁP ĐỊA ỐC NGÂN HÀNG

ĐẠI-LÝ

PNOMPENH — *Bd Doudart de Lagrée*

SAIGON — *3°, Bd de la Somme*

CẦNTHƠ — *Bds Saint-Simon et Delanoue*

HAIPHONG — *Bd Bonnard 1 rue Maréchal Joffre.*

HANOI — *89, Bd Francis Garnier*

BANGKOK — *New Road*

Mấy ngài có thể vay mượn mà thế nhà cửa, đất cát, vườn ruộng.

Cho vay rất dễ dãi, cách trả tùy ý người vay chọn, muốn trả từ 1 cho đến 10 hay 15 năm cũng được.

Thí dụ :

Vay trong năm năm thì 1.000p.00 phải góp 22p.50 một tháng cả vốn lời.

	5.000.00 —	111.25 —
	10.000.00 —	223.00 —
— Mười năm	1.000.00 —	14.35 —
	5.000.00 —	71.80 —
	10.000.00 —	143.50 —
— Mười lăm năm —	1.000.00 —	12.00 —
	5.000.00 —	60.00 —
	10.000.00 —	120.00 —

Ai ai cũng có thể xin góp như trên này, dù số tiền vay nhiều để bao nhiêu cũng được, nếu không muốn trả góp mỗi tháng thì hoặc chia mỗi năm trả một lần tùy sức của mỗi người.

Xin mời các ngài cứ đến hỏi thể-lệ bao giờ đối với các quí khách chúng tôi cũng hoan nghinh rất tử tế, dù các ngài chưa cần tiền cũng xin cứ lại hỏi thể-lệ cho biết.

L'INDUSTRIE MODERNE

• NGUYỄN TẤN-PHÁT •

59 61 Rue Colonel Grimaud Saigon

Devant le Marché Central (ở ngang trước chợ Saigon)

Spécialité de Briqueterie, Tuilerie et Rizerie Thiện nghề về Máy gạch Ngói và Máy gạo

Đã bán và ráp rồi nhiều cái nhà máy in gạch, ngói và máy gạo đều chạy đặng vừa lòng thân-chủ.— Vì chúng tôi rất thông thạo về nghề máy gạch ngói, máy-gạo máy cưa, máy-nước đá, máy Diesel (chạy dầu cặn). Hãng chúng tôi có bán máy gạch, đủ kiểu lớn, nhỏ, in tay, chạy máy, mỗi giờ in từ 800 tới 3.000 hòn gạch. Trước khi qui ông muốn mua máy-gạch, máy-gạo và các thứ máy khác nữa, xin mời đến hãng chúng tôi đặng thương nghị cho khỏi sự sai lầm. Hiện thời đợi này có máy nào tiện và lợi bằng máy Gạch-Ngói.

J. CAIRNS

Adresse télégraphique « Douglas » Saigon.

N° 36 Rue Lefebvre Saigon (sau Banque de l'Indochine

N° 215 Quai Mytho Cholon (Bìnhtây)

BÁN GÓP

Thiện nghề nghề máy xay gạo. Bán và ráp nhiều cái rồi đều vừa lòng qui khách.

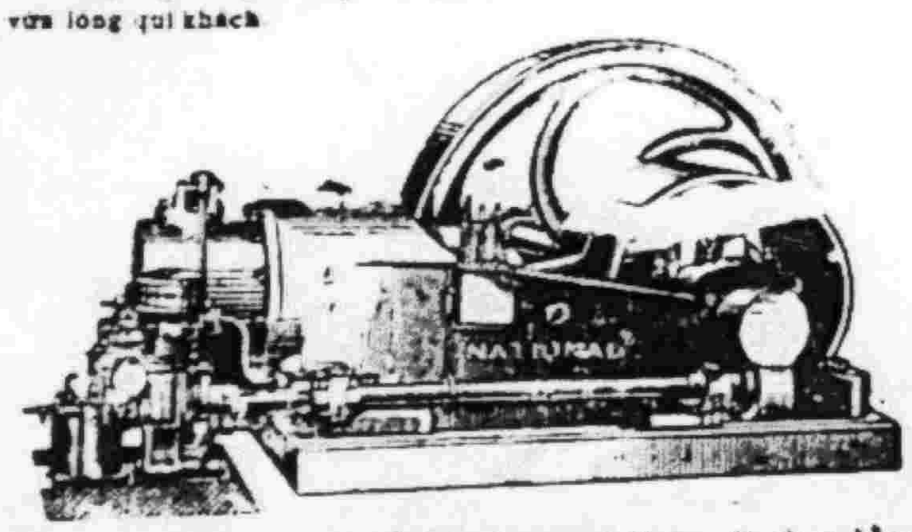

Máy nằm và đứng chạy nguội (Petter và National) chạy bằng dầu mazout cặn, ít hao dầu mỡ, cũng có bán lò lửa chụm trấu (chaudières) máy hơi (Machine à vapeur).

Có thứ từ 5-10 tấn gạo trắng, có cối gạo trắng, lức bán ra không sát gạo, tấm ra phân biệt. Có bán đồ phụ tùng tại Saigon.

Xin mời qui ông đến xem máy nằm National (moteur Diesel horizontal).

LA RIZERIE MODERNE

159-161 Boulevard de la Somme — Saigon

Bán góp

Thưa Qui ngài,

Trước khi qui ngài muốn cất một cái nhà máy xay gạo bất luận lớn nhỏ, nên xin ngài cho đặng đi xem nơi đâu ở xay rồi ; mà ký giao-kèo, kẻo sai rất muộn. --

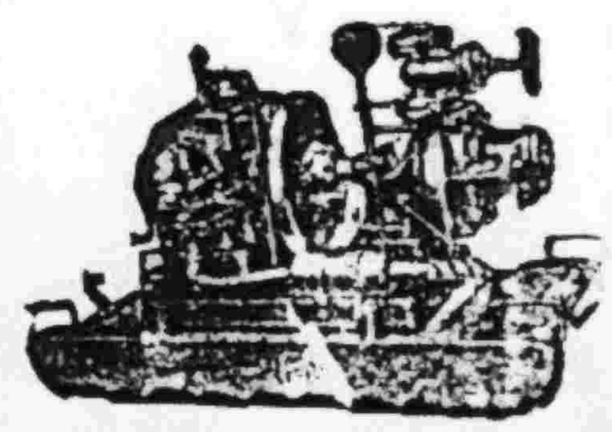

Đã cất trên 80 cái rồi lớn và nhỏ điều đặng vừa lòng qui khách.

Làm Đại - Lý độc quyền bán máy xay lúa và máy (moteurs Diesel bên Đức - Quốc hiệu Otto Dentz và Koerber et Naumann.

Máy moto-rompe tát nước vô ruộng ; lớn và nhỏ — chạy bằng dầu cặn rất dễ giá rẻ. ít hao dầu mỡ.

Máy đứng và nằm khỏi đốt đèn, chạy nguội — Máy hơi (*machine à vapeur*), lò lửa (*chaudière*).

Máy có sẵn tại hãng luôn luôn.

Lưu Bá-Ôn bán bùa, tôi bán thuốc.

Người tục có câu rằng : « *Thuốc cao đơn hườn tán thần tiên cũng khó biết* » nên chi thường hay bị quân bậy bạ giả thuốc dối đời, chẳng những lấy tiền của người, lại còn làm hại đến sanh mạng của chúng. Vì người đời không xét nên chi thường bị gạt luôn đều do bởi lẽ ấy. Bởi vậy nên chi chúng tôi đây chỉ biết lấy sự thật thà chơn chánh giúp người nguy, cứu kẻ có chứng cấp, có công khởi tử hồi sanh, vì chẳng khác lòng phụng sự lâu, cái lời nói « *Thần tiên khó biết* », thật cũng chẳng có chi là quá đáng vậy.

Chủ nhơn tiệm chúng tôi xưa từng được người dị nhơn trao các phương thuốc mầu nhiệm. Nghĩ rằng có của quí mà chỉ để trong nhà, sao bằng đem ra đặng cho công chúng. Chẳng nài khó nhọc, vốn liếng, hết ý xét tra, lượm đủ mầu-nhiệm lựa thuốc thật tốt mà luyện thành hoàn tán, đâu đâu cũng nghe danh, bịnh bịnh đều thấy công hiệu. Từ ngày ra giúp đời đến nay, khắp cả thế-gian ai cũng nghe tiếng, người nào đã uống thuốc của chúng tôi, bất kỳ là đơn cao hay là hườn tán, cũng phải xưng tụng đầy đường. Thật là « *không cánh mà bay, không đò mà chạy* », vì với lỗ giá thuốc dầu đời chẳng biết sao mà nói đặng. Các thứ thuốc của Bổn-hiệu chế ra có nhãn « **Sư-tử ngậm trái trâu** », như những là 1. — *Dầu trị phong kỳ nam.* — 2 — *Nước hốt thuốc lôi thành thị dịch.* — 3. — *Hoàn chữa bịnh kiết trắng đỏ.* Lại thêm những món thuốc lạ lùng, uống vô thấy mạnh tức khắc như : *Bá h đới linh đơn, nước chữa nhức răng, thuốc ho, nước an vị tiêu thực thực tán thần bổ rượu, phụ khoa cung nga bửu kim đơn, thuốc sản-hậu ngạn bịnh hồi xuân, thuốc tán cam tích, thuốc trị-bịnh bi hữu.* mỗi mỗi đều hiệu nghiệm phi-thường, gọi rằng nước « *cam lộ nhành dương* » cũng không có chi kêu là khoe thái quá. Các thứ thuốc này thật là thuốc thánh cứu đời có một không hai. Chúng tôi sợ công chúng không biết nên mới in vào nhựt báo để cho ai nấy đều tiện đường hỏi thăm.

Hiệp - Đông : THOẠI-DƯ-ĐƯỜNG *sản chế*. — *Đại-Lý độc-quyền ở Saigon* : *Hiệu* TỈNH-LỢI 74 *Bd de la Somme.* — *Chi điếm ở Nam-Vang* : *Hiệu* VẠN-AN-ĐƯỜNG.— *Tiệm nghành ở Chợlớn Hiệu* KIẾP-AN, *rue des Jardins.*

TRANG BÔNG CƯƠM

(COURONNES)

TRƯỚNG, LIỄN, HẮNC

CÁC THỨ ĐỒ BẠC

ĐỒI - MỒI ĐŨA NGÀ

NÓN MĂNG CẦU, GIÀY

CỦA ANNAMLAM RA

LA TORTUE

PHAN-TRUC-TRAC

14, Sabourain — SAIGON

Bán Sỉ — Bán Lẻ

Tiệm chụp hình

Mỹ-Quang

12 rue Georges Guynemer Saigon

Kính cáng chư qui vị xin hay. Bổn hiệu chụp hình đã kỹ, tốt và mau, rất khéo lại tính giá thiệt rẻ.

Trong tiệm có bán đồ đồ; kiến, giấy, carton, nước thuốc đồ rửa và đồ các món dùng trong cuộc đồ chụp hình.

Chủ-nhơn kính cáo

IDEAL PHOTO

74, *Boulevard Bonnard Saigon*

Bổn tiệm mới có nhiều thợ thiện-nghệ, chuyên môn làm đủ các thứ hình theo kiểu mới và làm hình rọi ra lớn đủ màu • đen, sépia, sanguine và couleur, cho màu rất tươi và rất tinh thần.

Xin quí vị chiếu cố, bổn tiệm rất đa tạ.

Thơ và mandat xin gởi cho :

M. Bùi-văn-Bôn. — 74 Boulevard Bonnard Saigon

Feuilleton.—N° 20 Thần-Chung 25 Octobre 1929

NHE NỢ TRẦN DUYÊN

Bể tình chìm đắm bao người,
Tấm lòng báo quốc mấy người trượng-phu.

(*Tiếp theo*)

Bạch-Ngọc vội nói

— Không, tôi không đi đâu.

Hoài Nam từ lúc nghe câu chuyện bỡ ngỡ ngơ ngác, trong lòng lại như giận Lệ Dung, mới cáo từ ra về :

— Thôi, tôi phải đi có chút việc để Sĩ ở lại đi sau nhé. Chị Dung có cơm ăn, thuốc uống cho mau khoẻ, chúa nhật sau tôi lại ra thăm.

Chàng nói xong cất mũ chào rồi đi ra.

Hoài-Nam đi được một quảng Lệ-Dung liền nhờ Việt-Sĩ cùng Bạch-Ngọc đi mua sách và quần áo. Lúc bấy giờ đã quá mười giờ hai người vội vàng cùng nhau đi ngay, sợ trễ ít nữa các hàng đóng cửa không mua được.

Lệ-Dung ngồi lại một mình, vừa trông theo mấy người đi ra cửa vừa cười, ra dáng đắc chí lắm. Nàng hình như người mưu tính một việc gì mà đã được trông thấy kết-quả, riêng nghĩ rằng cuộc trăm năm của Hoài-Nam và Bạch-Ngọc sau này là ở tay nàng làm ra. Mấy câu nói đùa Bạch-Ngọc không phải là những câu tự-nhiên thật đã có suy tính từ trước, cho nên lại càng được thể, tự-nhận là biết mưu-sự, biết vì người quên mình, biết yên lòng vui đạo thiện, bao nhiêu tâm-huyết sẽ chuyên trọng cả vào việc báo-quốc sau này. Không tình tự lãng phí tâm tư nữa, không sầu muộn hao mòn thân thể nữa, mấy giọt nước mắt khóc với Bạch-Ngọc chỉ là khóc việc làm trước, khóc nỗi thương em, thương thân khờ dại, nếu không mau tỉnh ngộ thì sai lạc mất tôn-chỉ, chớ không phải là cái khóc vô-vị tiếc duyên tủi phận vậy. Nàng nghĩ thế tay làm tuịch cái cười mãi, suốt chiều bữa đó rồi đến mấy ngày hôm sau, từ đây trở đi lúc nào nàng cũng tươi vui ra mặt.

CHƯƠNG THỨ SÁU

Ngàn thây bể ái thuyền tình,
Cùng say đắm mãi cùng lênh đênh hoài.

Trông về lộng óc, ánh nắng chang chang, trông lên trời cao ngát mây xanh, nhìn cây cỏ trơ trơ lặng ngắt. Chung quanh xóm tìm tìm như tờ, ngoài đường không có một bóng người đi lại. Cái ánh nắng của vừng thái-dương quá ư nồng nàn viêm nhiệt khiến cho người và loài vật đều nhọc mệt, phải tìm nơi bóng mát mà nghỉ ngơi. Dưới gốc mấy cây cổ thụ lớn, bên bờ một lũy bụi tre cao, nào là đàn ông đàn bà, nào là người già con trẻ, kẻ trải chiếu nằm ngủ, kẻ thì chầm hầu hoặc quây tơ. Trong sân và dưới thềm các nơi đình miếu, chỗ này tụm năm, chỗ kia tụm ba, mấy anh trai trẻ được xúm nhau cười cờ tướng. Còn các súc vật như trâu bò buộc trong các bóng mát, thì nằm bơm bểm nhai trâu. Mấy con chó hay chạy giỡng, bây giờ cũng nằm im một chỗ, lè lưỡi thở hồng hộc. Các giống chim, con thì về ổ, con thì đậu ẩn trong bụi, một đôi khi chỉ có năm ba con sẻ thấp thoáng bay qua. Cả đến con gà, con vịt, con nào con nấy khều vũng nằm cạnh đống phân, hoặc đứng nghỉ nơi đám cỏ bên bờ nước. Trong lúc cả vũ-trụ hình như đều yên nghỉ như vậy, thì trong buồng nọc một cái nhà nhỏ tại làng Mọc, một cô thiếu-nữ đang cặm cụi dịch tiểu-sử bà Rô-lăng (Roland).

Nàng đó là ai ? tức là Lệ-Dung vậy.

Lệ Dung nằm nhà thương ít lâu, bịnh mười phần khỏi tám, người đã mạnh, mới về đây là nơi quê cha đất tổ để tĩnh dưỡng. Nhà đó là của một người bác, anh ông Thừa, trước đậu cử nhơn không ra làm việc quan, nay đã già không có con, nên thường gọi các cháu về ở cho vui vẻ.

Lệ-Dung được gần bác, đã không phải trông nom việc nhà cửa bếp núc, lại được học thêm chữ nho, nên tinh-tinh khoan khoái lắm.

Nàng từ khi thu xếp xong việc tình-duyên, yên trí rằng từ nay đã tránh khỏi điều tục-lụy, mừng lòng được tự-do theo đuổi tôn-chỉ, góp một phần gánh nợ nước non thì tinh thần lúc nào cũng khẳng-khái, mặt mày thường được tươi vui, bao nhiêu bịnh cũ tiêu tán lần lần, cả đến cái bịnh đau tức cũng càng ngày càng bớt.

Thường tình người nào có bản tính tốt, đã làm một điều gì, đến lúc tỉnh ngộ vẫn hay hết sức nói theo đường phải, làm điều lành, để mua chuộc lỗi cũ. Lệ Dung chính vào hạng người đó. Nàng trước kia vẫn áy náy lắm một chữ tình, nay thoát khỏi vòng ấy mừng quá, chăm chăm ngày đêm chỉ dịch tiểu-sử các nhà cách-mạng âu-mỹ, cùng các học-thuyết mới, có thể bổ ích về đường quốc-kế dân sinh. Nàng thích làm việc đến nỗi trưa nắng ai cũng nghỉ, mà riêng mình nàng vẫn cặm cụi trước bàn giấy, đọc đọc viết viết, viết xong lại đọc, đọc được một vài câu đắc ý lại cười. Khi ấy nàng vừa viết xong đoạn lịch sử bà Ru-Lăng, trời nực, mồ hôi ra ướt áo. Nàng mới đứng dậy thững thững ra đường, tìm nơi bóng rậm hóng mát. Lúc ấy đã vào khoảng ba giờ chiều, vừng thái-dương chếch chếch đã bớt gắt. Đàn ông, đàn bà, con trẻ khi nãy nằm hoặc ngồi nghỉ mát, hay làm các việc nhẹ nhàng, thấy đều về nhà, kẻ thì dắt trâu bò đi ăn cỏ ngoài ruộng, kẻ thì mang gàu vác cuốc để tác nước làm bờ. Mấy con mèo con chó bắt đầu chạy ngược chạy xuôi, các con gà con vịt cũng lục tục lên tiếng kêu rồi đi kiếm sâu mò ốc. Lũ chim bồ câu ở đâu cũng bay ra đứng trên nóc nhà gù gù gọc gọc, trên cành mấy cây đa lớn một đàn quạ khoang cũng đua nhau liệng liệng kêu kêu. Một thế giới bình tĩnh bỗng đổi thành một thế giới hoạt động, cái luật sinh hoạt tức là cạnh tranh, ai đã mục kích qua hai cảnh trên đó cũng chịu cho là phải.

(*Còn nữa*)

Mới lại — Thiệt hay

CÔ BA XUÂN

Dĩa hát Cải-Lương của CÔ-BA-XUÂN.
Mới lấy hơi BEKA điển khi lần thứ nhứt.
Nhiều tuồng thiệt hay.

Tần-Vương du Xuân (Lúc nhìn vợ) 3 dĩa trọn bộ. — Ngô-Khởi sát thê, 2 dĩa trọn bộ. — Bửu-Cảnh trùng duyên (Lý-Đáng gặp Phụng-Kiều) 4 dĩa trọn bộ. — Ngũ-Thiệu bị vây (bồn ma đưa chồng) 2 dĩa trọn bộ. — Vì tình nên sát liều thân, trọn bộ một dĩa. — Phụng-Nghi-Đình (Điêu-thuyền thán thổ) dĩa trọn bộ. — Tam tạng xuất thế, 1 dĩa trọn bộ.

Còn nhiều tuồng nửa sẻ lại

Cũng có đủ thứ dĩa hiệu : BÉKA, ODÉON, VICTOR và PATHE của bạn Phước-Tường, Tấn-Thinh, Văn-Hí-Ban, Đồng-Lạc-Ban, cô Phùng-Hà và Vạn-Thành-Ban (sát bộ)

Mới lại nhiều máy hát và xe máy con nít ba bánh, và 1.000 cái xe máy đạp hiệu L. V. D.

Lê-Văn-Du
BÁN SĨ — Cycles & Phonos — BÁN LẺ
Rue Sabourain 22 — 24 Saigon Tél. N° 519

AU BON MARCHÉ SAIGONNAIS

Mme NGUYỄN-THỊ-QUY DITE THANH
54 Rue Viénot Saigon

Quí ngài muốn đi mừng đám cưới, đám hỉ cho Lịch-Sự thì xin hãy lại bổn tiệm mua một gói tranh, chấn cả trải bàn bằng vóc màu hầu cái tơ ngũ sắc và chỉ kim tuyến tuyệt-Đẹp.

Qui bà và qui cô muốn áo bịu cho Nhu-Nuiền và Bều-Bí thì xin hãy dùng thử hàng tơ lụa Bắc-kỳ của bổn tiệm như là : Xa, gấm, lụa, vải mùng, vân vân ....

Bổn tiệm có thợ khắc con dấu bằng đồng và chạm đá cẩm thạch để mộ bia rất khéo.

ÉPICERIE KIẾT·TƯỜNG

dit TANG-LONG
80-82 Rue de Gi -Long Cho'on. — Tél 258

Bổn-hiệu mới nhận được hai cái máy một cái để xay café, và một cái để, xay đường, bột. Có lãnh xay, giá tính rẻ, làm rất sạch sẽ và mau chóng.

Lại có bán những món ăn đồ hộp (conserves alimentaird) ở bên Tàu buôn sang, rượu tây đủ thứ, đường bột, đường cát, café bột, v. v....... mỗi món đều tốt hết thảy.

Nếu qui-khách cần dùng những món trên đây xin chiếu cố cho. Bổn-hiệu rất đa tạ.— Tiếp đãi rất lịch sự. — Qui khách tới mua một lần sẽ biết mà nếu qui khách đã mua ở Bổn hiệu một lần rồi thì chắc là qui khách không muốn mua ở những chỗ khác.

PHÁP-HOA NGÂN-HÀNG

Banque Franco-Chinoise

— Hãng bạc công nghệ và Thương-Mãi.

Tư bổn đôn đã bết . . . . 50. 000. 000. quan

Vốn của Banque Industrielle de Chine . . . 50. 000. 000 quan

Số tiền dự trữ . . . . 22. 319. 000. quan

Ông Griolet, chánh-chủ bàn trị-sự của hãng bạc Paris và Hôn-tang. Ông quản-đốc của chánh-phủ Pháp : De Celles. Tổng quản-lý : ông Carrère.

Đặt các chi cuộc ở Paris, — Lyon — Marseille — Bắc-kinh — Thượng-hải — Thiên-Tân — Hương-cảng.

CÁC SỞ ĐẠI LÝ Ở ĐÔNG-PHÁP. — Hải-phòng — Hanoi — Namvian — Vinh — Đà-nẵng — Qui-nhơn — LẠI CÓ SỞ LÀM VIỆC Ở HUẾ và Thanh-Hóa.

Làm đủ các công việc thuộc về Ngân-Hàng.

Gởi tiền theo kiểu « thâu xuất tự tiện Compte-courant » mỗi năm lời 2 phân. Gởi bạc Đông-pháp. Gởi theo tiền Langsa lời 2 phân rưỡi.

Gởi tiền theo tiền cần-kiệm, xin do hãng bạc sẽ định tiền lời riêng.

Gởi tiền về lấy ra phải có kỳ khắc, xin hỏi hãng bạc thì biết.

Chịu lãnh đổi tiền về chuyện giấy tờ buôn bán v. v. có nhận lãnh bán « traite » giấy mua mandat giấy thép gởi tiền các nơi đó thì khác, vân vân.

Hãng bạc Pháp-Hoa lại có cho mướn tủ sắt thiệt tốt, thiệt chắc-chắn.

HÃNG DETHILM và CÔNG-TY

29, Quai de Belgique Saigon
(Đường mé sông Saigon gần đầu cầu Móng)

Bổn hiệu lập ra tại Saigon trên BỐN CHỤC NĂM, chuyên ròng về việc bán và cất nhà máy xây lúa đủ cỡ từ 5 tấn sắp lên, hiệu F. W. SCHULE ở Hamburg (Ăn lơ măn) và cũng có đủ đồ phụ tùng về việc nhà máy như : Cối gạo trắng, cối gạo lức, bàn lộc tấm, bàn sàng, bàn gằn, gao, giây trần, thắng cao-su, tôles, mành mành v. v.........

Tại hãng cũng có bán những mo-te-r chạy dầu cặng (marou) là chạy dầu sáng : hiệu : A. B. C.-UTO-RENAULT WOLF (*diésel*). Máy thiệt tốt, có thứ cho người có máy nằm, máy đứng, đủ cỡ lớn nhỏ, từ [illegible] mã lực sắp lên.

Cũng có máy cưa, máy bào, máy đèn điện, máy pompe nước, máy ghe, máy tàu từ 100, 200 mã lực, máy canot hiệu Brooke (*Angleterre*).

Tại hãng có sẵn hai ông kỹ sư để chuyên lo về việc ráp máy, quí vị có muốn đến hãng hỏi điều chi thì sẵn có M. Pierre Ngọc là người Comprador của hãng, sẽ sẵn lòng cắt nghĩa rành rẽ cho vừa lòng quí vị.

Bổn hiệu bán đồ có mắt hơn các hãng khác, song chư quí vị phải rõ ràng : Đồ mắc là đồ tốt, của rẻ là của hôi . . . . chớ chẳng phải bổn hiệu muốn thủ lợi cho nhiều. Đồ của bổn hiệu bán ra toàn là đồ chế tại ÂU-CHÂU, chớ chẳng phải đồ làm tại đây.

Quí vị muốn hỏi điều chi xin cứ viết thơ cho hãng, thì quí vị sẽ đặng vừa lòng.

VUA THUỐC LẬU

Hiệu T. N. LIÊN đủ thuốc chuyên môn trị bịnh tình : lậu sang-độc tiệm-la, hột xài, trẻ khí, di tinh. Bịnh lâu năm, đau rặng và khó cách nào, cũng có đủ phương pháp trị lành đức nọc sanh con mạnh mẽ, thiên hạ hoang-nghinh lắm, đâu có khen là vua thuốc lậu. Đủ thuốc về khoa phụ nữ, từ kinh-huyết đến thai sản, hay nhứt là thuốc Bạch-đái dầu bịnh nặng đến tử cung tốn bạc trăm không hết mà chỉ dùng lối 10$00 thì mạnh, thuốc trừ tê bại hay lắm bại mấy năm cũng hết. Người lớn trẻ con bịnh gì cũng có thuốc, hãy viết thơ hỏi và để có trả lời. Mua thuốc phải kể bịnh thật kỹ.—Thơ đề cho :

M. ĐINH-THÀNH-SONG
ở Cái-nhum (Vĩnhlong)
Ở Saigon m ở tại 30 Rue Aviateur-Garros. Tél 923
Annam dùng thuốc Annam là hạp với phong thổ và thể chất hơn hết.

CŨNG VÌ BẮC THIỆP

Nhà chụp ảnh QUẢNG-CHÂU ở tại đường Jaccareo ngang cầu Xóm-Chỉ Cholon mở cửa mới đặng hai tháng mà đặng qui ngài huệ cố rất đông.

Làm hình rất tinh xảo mà lại tùy theo ý muốn mỗi người, hễ qui ngài muốn sao thì chúng tôi làm đặng như vậy.

Qui ngài nào chưa biết danh tiệm Quảng-Châu xin mời lại chụp thử một lần thì sẽ rõ tài.

Ngoài ra ra nghề chụp ảnh, chúng tôi cũng có trữ bán các thứ đồ dùng về nghề hình.

Thuốc ho sắc vàng

Thuốc nầy trị những chứng ho. Như là ho gió, ho lao, ho tổn, ho ra huyết bất hạng lâu mau. Hễ uống thuốc nầy vô trong một hai ngày thì thấy huyết giảm nhiều, ăn ngon, ngủ được, thì quả nhiên cốt ho phải tiêu trừ.

Bổn đường chẳng nệ tốn công về tại Trung-Nguyên lựa chọn được nhiều thứ thuốc tốt đem qua Việt-Nam bào chế ra một thứ thuốc đề hiệu là Chỉ-Khái-Hoàn, ai ai cũng đều nghe tiếng. Mua sỉ thì tính giá riêng. Các tỉnh đều có gởi bán.

Muốn đặt gởi cho Huỳnh-Thanh chủ tiệm VẠN-AN-ĐƯỜNG
[illegible] Rue de Bouresse(?) - Saigon

NOUVEAUTÉS — CATINAT

165, Rue Catinat — Place du Théâtre — Téléphone 730

TỪ THỨ TƯ **9 OCTOBRE 1929** SẮP TỚI

BÁN RAO HÀNG ÁO CHEMISES

Chemise Shirting, ngực thẳng P. M. col Danton	2$60
» » » » với 2 cols	2 70
Chemise trắng sọc nồi, col Danton	2 70
» » kiểu thật tốt col Danton	3 60
» » » » Với 2 cols	3 80

CHEMISES MAY RIÊNG CHO NGƯỜI ANNAM

Chemise crépon trắng, ngực thẳng, col Danton » Tusso bố, col Danton » trắng sọc nồi, poignets mousquetaires col Danton	2$30
Chemise trắng crépon, kiểu tốt, col Danton » Tussor bố mịn, với 2 cols » cellular (Vãi tăng ong) col Danton » canh tơ, với 2 cols	2$40

PHARMACIE SINO - ANNAMITE

THIÊN-HÒA-DƯỜNG

N° 208, Rue des Marins-Cholon

SÂM-NHUNG VỆ-SANH HOÀN
(Thuốc Bổ)

Thuốc Vệ-Sanh này, bởi chế nó dùng những thuốc thượng phẩm, nên sự công hiệu của nó khác thường, cường thể cố bổn, làm cho kẻ uống nó có sức giang lòng phục bổ.

Xin dùng thử thì biết,

Mỗi hộp 4 viên giá là . . . . 1$20

THIÊN-HÒA-ĐƯỜNG
Chủ-nhơn Diệc Hoài Đông y-Học sĩ Cẩn khải

LUNETTERIE MY-KHOUAN

211 Rue des Marins-Cholon.
Ngang nhà xe Điện miệt Chợ-lớn
Nơi làm Đại-lý : Tiệm Khải-Minh 30 Rue de la Porte. Pnompenh

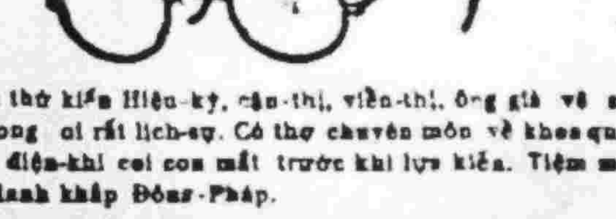

Bán đủ các thứ kiến Hiệu-kỳ, cận-thị, viễn-thị, ông già về sanh, đủ các thứ gọng coi rất lịch-sự. Có thợ chuyên môn về khoa quang-học, có máy điện-khí coi con mắt trước khi lựa kiến. Tiệm mở đã lâu, đã nổi danh khắp Đông-Pháp.

ĐỦ THỨ DĨA HÁT

Dĩa hát bộ kim thời Vạn-thành ban mới lại thêm Tuồng Lương-sơn-Tống xuất gia, lớp biện và bốn ma đưa chồng (trọn bộ 3 dĩa) Mạnh-lệ-Quân họa tượng (trọn bộ 3 dĩa). Trần-ngọc-Dung (trọn bộ 2 dĩa)

Cô ba Xuân (Beka điển)	Văn-hí-Ban (Odéon điển)
Tấn-Thinh (Beka điển)	Văn-hí-Ban (Odéon trước)
Kinh đạo (Beka điển)	Phước Tường (Odéon điển)
Cô Phùng Hà (Victor điển)	Tấn - Thinh (Odéon điển)

Có máy hát Sonata, đủ đồ phụ tùng các hiệu máy hát.
Lãnh gởi contre-remboursement, xin hỏi mục lục nơi tiệm :
LÊ-VĂN-TÀI, 82 *rue G. Guynemer – Saigon*
(Bán sỉ và bán lẻ)

QUÍ BÀ

Trẻ em ăn chơi sáng lài thuốc :

Mạnh khỏe khỏi bịnh là nhờ CAM TÍCH TÁN

ĐẠI-QUANG DƯỢC-PHÒNG
Cholon — Hanoi — Haiphòng

TAM-THÁNH DƯỢC

1. Trừ tê — 2. Bổ huyết — 3. Giải lao.

1—Trừ tê bại nhứt mỗi sung cất rất thần hiệu, mỗi hộp 1$20
2—Điều kinh trừ bạch đái hạ. Xây xẫm xót ruột rất hay, mỗi hộp 1$00
3—Bổ hư lao giải trí não Làm việc mệt mỏi thường dùng, mỗi hộp 1$00
Cách mua thuốc gởi mandat đề :

Monsieur Trương-Minh-Ý
Muốn đến bổn hiệu đo ngay bên xe lửa đậu — *Chủ tiệm Tạ-Nhơn-Đường. N° 4 rue de la Gare Hoamon*